ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 5 'Ιουλίου 1920 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου 150

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 2264 περὶ κυρώσεως τῆς συμβάσεως μεταξὺ τοῦ 'Ελληνικοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Δημ. Ε. Καλογεροπούλου «περὶ παραχωρήσεως δικαιώματος ἐγκαταστάσεως μεγάλων δικτύων (τονναρῶν) πρὸς ἁλιείαν τῶν τόννων καὶ ἱδρύσεως ἐργοστασίων πρὸς βιομηχανικὴν συσκευασίαν αὐτῶν». 1

Νόμος 2350 περὶ ἀναγραφῆς πιστώσεως διὰ τὸν καθαρισμὸν καὶ ἐπισκευὴν τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Συναίας Ἀκαδημίας δύο εἰκόνων πρὸς διατήρησιν αὐτῶν. 2

Νόμος 2407 περὶ κυρώσεως τῆς Συμβάσεως τῆς Γενεύης τῆς 6 'Ιουλίου 1906 «περὶ βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν τῶν ἐν πολέμῳ στρατευμάτων». 3

Νόμος 2411 περὶ δεκαπενταετοῦς ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου τῆς Α' κατηγορίας (οἰκοδομῶν) τοῦ νόμου 1640 ὡς καὶ ἐκ τοῦ φόρου ὑπερτιμήματος καὶ ὑπερεισοδήματος τοῦ νόμου 1642 τῶν ἐντὸς τῆς ἐκτάσεως τῆς κτηματικῆς ὁμάδος τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης ἀνεγερθησομένων οἰκοδομιῶν κλπ. 4

Νόμος 2412 περὶ παρατάσεως προθεσμίας πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεων φορολογίας καθαρῶν προσόδων. 5

Νόμος 2413 περὶ Ὑποθηκικῶν Τραπεζῶν. 6

Νόμος 2414 περὶ παραχωρήσεως μεταλλείου χρυσοῦ Ἀ-βρὲτ-Χισσάρ. 7

Βασιλικὰ διατάγματα

Περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις πλήρους γυμνασίου θηλέων τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας 'Αθηνῶν ὡς ἰσοτίμου πρὸς τὰ δημόσια ἐν τῷ Κράτει γυμνάσια. 8

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποστολῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πρὸς τελειοτέραν ἐκπαίδευσιν ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ. 9

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ κυρώσεως τῆς συμβάσεως μεταξὺ τοῦ 'Ελληνικοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Δημ. Ε. Καλογεροπούλου «περὶ παραχωρήσεως δικαιώματος ἐγκαταστάσεως μεγάλων δικτύων (τονναρῶν) πρὸς ἁλιείαν τῶν τόννων καὶ ἱδρύσεως ἐργοστασίων πρὸς βιομηχανικὴν συσκευασίαν αὐτῶν».

Νόμος 2264

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

'Αρθρον μόνον.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 23 'Ιανουαρίου 1920 σύμβασις ἐξ ἄρθρων 32 μεταξὺ τοῦ 'Ελληνικοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Δημ. Ε. Καλογεροπούλου, ἔχουσα ὡς ἑπεται:

Σύμβασις

Περὶ παραχωρήσεως δικαιώματος ἐγκαταστάσεως μεγάλων δικτύων (τονναρίων) πρὸς ἁλιείαν τῶν τόννων καὶ ἱδρύσεως ἐργοστασίων πρὸς βιομηχανικὴν συσκευασίαν αὐτῶν.

Μεταξὺ τοῦ κ. Κωνστ. Σπυρίδη, Ὑπουργοῦ τῆς 'Εθν. Οἰκονομίας, ἐνεργοῦντος ὡς ἀντιπροτώπου τοῦ 'Ελληνικοῦ Δημοσίου, καὶ τοῦ κ. Δημητρ. Ε. Καλογεροπούλου, κατοίκου 'Αθηνῶν, συνωμολογήθησαν τὰ ἐξῆς ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς νομοθετικῆς κυρώσεως.

'Αρθρον 1.

Παραχωρεῖται εἰς τὸν κ. Δημ. Ε. Καλογερόπουλον τὸ εἰς ὡρισμένα σημεῖα τῶν 'Ελληνικῶν 'Ακτῶν, ὡς ἐν τοῖς ἑπομένοις ὁρίζεται, ἀποκλειστικὸν δικαίωμα ἐγκαταστάσεως μονίμων μεγάλων δικτύων τονναρῶν (*Tonnare, Madrague*) πρὸς ἁλιείαν τῶν τόννων, τοννιδῶν κλπ. ἰχθύων ὑπὸ τοὺς ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς ἀναφέρεται ὅρους.

'Αρθρον 2.

Ὁ ὡς ἄνω ἐκδοχεὺς ὑποχρεοῦται ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς κυρώσεως τῆς παρούσης νὰ καταρτίσῃ μετοχικὴν ἀνώνυμον ἑταιρείαν, ἥτις νὰ ἐδρεύῃ ἐν 'Ελλάδι, μὲ ἀρχικὸν καταβεβλημένον κεφάλαιον 40θ.000 δραχ. εἰς χρήματα ἢ εἴδος. Οὗτος εἰσφέρων τὰ ἐκ τῆς παρούσης δικαιώματά του δὲν δύναται ἀπέναντι αὐτῶν νὰ λάβῃ μετοχὰς κεφαλαίου, δύναται ὅμως νὰ λάβῃ ἱδρυτικοὺς τίτλους.

'Αρθρον 3.

Παραχωρεῖται ἀνώτατον ὅριον δύο ἐτῶν, ἀρχόμενον ἀπὸ 1 'Ιανουαρίου 1920, εἰς τὸν ὡς ἄνω παραχωρησιοῦχον ἢ τοὺς νομίμους ἐκδοχεῖς τῶν δικαιωμάτων του ἵνα προβῶσιν εἰς τὰς ὡς ἀναγκαίας κριθησομένας ἐρεύνας πρὸς ἐξακρίβωσιν σημαντικῆς κατὰ τὴν κρίσιν των διαβάσεως τόννων. Οἱ ποιοῦντες τὰς ἐρεύνας ὑποχρεοῦνται νὰ τηρῶσιν ἐνήμερον τῆς πορείας αὐτῶν τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἁλιείας, αὕτη δὲ δύναται νὰ προβαίνῃ εἰς ἔλεγχον αὐτῶν. 'Εντὸς τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος ὁ παραχωρησιοῦχος ὀφείλει νὰ δηλώσῃ, ἐὰν, κατόπιν τῶν ἐρευνῶν του, παραιτῆται τῆς παρούσης συμβάσεως, ἥτις ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει θεωρηθήσεται αὐτοδικαίως διαλελυμένη, ἢ ἐὰν ὁλοκληρωτικῶς καὶ ὡς ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις διατυποῦται θὰ ἀρχίσῃ ἰσχύουσα.

'Αρθρον 4.

Σὺν τῇ δηλώσει του ὁ παραχωρησιοῦχος, ὅτι ἀποδέχεται κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τὴν παρακιτέρω ἰσχὺν τῆς παρούσης, ὀφείλει συγχρόνως νὰ ὑποδείξῃ τρία κατ' ἀνώτατον ὅρον σημεῖα ἐπὶ τῶν 'Ελληνικῶν παραλίων, ἐφ' ὧν οὗτος θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν μα-

νίμων δικτύων, καὶ τῆς ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἱδρύσεως τῶν ἐργοστασίων βιομηχανικῆς συσκευασίας τῶν τόννων. Τὰ ἐργοστάσια ταῦτα δύνανται νὰ ἱδρυθοῦν καὶ μακρὰν τῶν τονναρῶν, ἐὰν τοῦτο ἤθελεν εὑρεθῇ σκόπιμον. Τὰ ἀναγκαιοῦντα γήπεδα, ἂν ἀνήκωσιν εἰς τὸ Δημόσιον, δύνανται νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τὴν Ἑταιρείαν μετὰ καταβολὴν ἀποζημιώσεως ὁριζομένης ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ δύο δημοσίων ὑπαλλήλων τῶν Ὑπουργείων Γεωργίας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑταιρείας.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Βιομηχανίας, ἐνισχυομένου ὑπὸ τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ, τοῦ τμηματάρχου καὶ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς ἁλιείας καὶ εἰς ὃ δύναται νὰ παρίσταται καὶ ὁ παραχωρησιοῦχος, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπορρίψῃ ὑποδειχθησόμενον σημεῖον, ἐφόσον διὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεων πρόκειται νὰ παρεμποδισθῶσι συγκοινωνίαι ἢ ἄλλα γενικώτερα συμφέροντα τοῦ Κράτους, ἢ τοιαῦτα σημαντικὰ τοῦ Δημοσίου. Ἅμα τῇ ἐκλείψει τούτων, τὸ σημεῖον δύναται νὰ παραχωρηθῇ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἄρθρον 5.

Ἐὰν εἰς τὴν περιοχὴν τῶν ὑποδειχθησομένων σημείων περιλαμβάνωνται θυννεῖα ἐκ τῶν ἤδη ἐνοικιασμένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ ὧν ἡ ἐνοικίασις, συμφώνως τῷ οἰκείῳ συμβολαίῳ, δύναται νὰ διαλύεται μονομερῶς ὑπ' αὐτοῦ, ταῦτα παραχωροῦνται εἰς τὴν Ἑταιρείαν, ἥτις καὶ ἀναλαμβάνει τὴν εἰς τὸ Κράτος πληρωμὴν τοῦ μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἐνοικιάσεως ὑπολοίπου ἐνοικίου, μεθ' ὃ τὸ θυννεῖον θεωρεῖται ὡς μὴ ὑπάρχον καὶ συνεπῶς ἡ Ἑταιρεία οὐδὲν ἐνοίκιον θέλει πληρώνῃ ἐφεξῆς δι' αὐτό, πλὴν τῶν εἰδικῶν κατ' ὀκᾶν τόννου ἀποζημιώσεων, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7.

Ἐὰν εἷς τι ἐκ τῶν οὕτω ὑποδειχθησομένων σημείων θέλει περιέχεται θυννεῖον εἰς ὃ ἔχουν γίνει ἐγκαταστάσεις τονναρῶν καὶ ἐργοστασίου βιομηχανικῆς συσκευασίας, τοῦτο θὰ ἐξαιρῆται τῆς κατὰ τὰ ἄνω παραχωρήσεως.

Ἄρθρον 6.

Τὸ δικαίωμα καρπώσεως τῶν ὑποδειχθησομένων σημείων ὁρίζεται ἑξηκονταετές, συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἐκ δύο ἐτῶν δοκιμαστικῶν ἐργασιῶν χρονικοῦ διαστήματος. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ 60ετοῦς διαστήματος πᾶσαι αἱ ἐγκαταστάσεις τῆς Ἑταιρείας περιέρχονται εἰς τὸ Κράτος, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀξιώσεως τῆς Ἑταιρείας πρὸς οἱανδήποτε ἀποζημίωσιν. Τὸ αὐτὸ θέλει συμβῇ καὶ ἂν ἡ Ἑταιρεία κηρυχθῇ ἔκπτωτος κατὰ τὰς διὰ τῆς παρούσης προβλεπομένας περιπτώσεις.

Ἄρθρον 7.

Ἐκ τοῦ ἁλιευομένου ποσοῦ τόννων ἡ Ἑταιρεία καταβάλλει εἰς τὸ Δημόσιον μιᾶς δραχ. δικαίωμα κατὰ 100 ὀκάδας ἰχθύων (καθαροῦ βάρους) πλέον 6 φράγκων κατὰ 100 ὀκάδας διὰ τὰ ἐτήσια ποσὰ τὰ πέραν τῶν 500 χιλ. ὀκάδων. Ἐλάχιστον ὅριον τίθεται τὸ ποσὸν τῶν 10.000 ὀκάδων, ἤτοι καὶ ἂν ἔτι ἡ Ἑταιρεία ἁλιεύσῃ ποσὸν μικρότερον τούτου, πάντως θὰ καταβάλῃ δικαίωμα Δημοσίου ὡς ἐὰν εἶχεν ἁλιεύσῃ 10.000 ὀκάδας. Ἂν ὅμως, τυχὸν, ἁλιεύσῃ ἑτέρους ἰχθῦς (οἷον σαρδέλλας κλπ.) τότε καταβάλλει δικαίωμα 20 ο/ο εἰς τὸ Δημόσιον ἐπὶ τῆς ἀξίας πωλήσεως νωπῶν, οὐδὲν δὲ δικαίωμα καταβάλλει, ἐφ' ὅσον πωλεῖ αὐτοὺς βιομηχανικῶς συσκευασμένους, πλὴν τοῦ κατὰ τὰ ἄνω καταβαλλομένου διὰ τοὺς τόννους.

Ἄρθρον 8.

Τὸ Δημόσιον ἔχει δικαίωμα συμμετοχῆς ἐπὶ τοῦ τμήματος ἐκείνου τῶν κατὰ τὸν ἰσολογισμὸν τῆς Ἑταιρείας καθαρῶν κερδῶν, ὅπερ προκύπτει μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς κατὰ τὸ καταστατικὸν κρατήσεως πρὸς σχηματισμὸν τακτικοῦ ἀποθεματικοῦ, οὐδέποτε δυναμένης νὰ ὑπερβῇ τὸ 1]10 τῶν καθαρῶν καὶ ποσοῦ ὑπολογιζομένου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν καθαρῶν κερδῶν καὶ ἀντιστοιχοῦντος πρὸς 20 ο/ο ἐπὶ τοῦ καταβεβλημένου μετοχικοῦ κεφαλαίου.

Τὸ κατ' ἀνωτέρω δικαίωμα συμμετοχῆς τοῦ Δημοσίου ἄρχεται μετὰ 10 ἔτη ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 ἰσχύος τῆς παρούσης καὶ ἐνεργεῖται κατὰ τὴν ἑξῆς κλίμακα.

α') Ἐπὶ ὑπολοίπου μέχρις 100000 δραχ. τὸ Δημόσιον συμμετέχει κατὰ 25 ο/ο

2) Ἐπὶ ὑπολοίπου ἀπὸ 100,000 δραχ. καὶ ἐπέκεινα τὸ Δημόσιον συμμετέχει κατὰ 50 ο/ο.

Ἄρθρον 9.

Ἡ Ἑταιρεία κηρύσσεται ἔκπτωτος διὰ τὰς ἑξῆς αἰτίας:

1) Ἂν δὲν καταβάλλῃ τὰ ὡς ἄνω δικαιώματα τοῦ Δημοσίου ἐντὸς τῆς πρώτης τριμηνίας ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστου ἔτους.

2) Ἂν ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 ἰσχύος τῆς παρούσης δὲν ἐγκαταστήσῃ τὰ ἀναγκαῖα δίκτυα, δὲν ἱδρύσῃ ἐν τοὐλάχιστον ἐργοστάσιον βιομηχανικῆς συσκευασίας τόννων κλπ. ἢ καὶ ἂν ἐπὶ δύο διαδοχικὰ ἔτη, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συμβάσεως, δὲν προβῇ εἰς τὴν δέουσαν ἐκμετάλλευσιν, καὶ

3) Γενικῶς ἐν περιπτώσει μὴ τηρήσεως τῶν ὅρων τῆς παρούσης συμβάσεως.

Πάντως ἡ ἔκπτωσις κηρύσσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῆς ἁλιείας καὶ μετὰ προηγουμένην ἔγγραφον πρόσκλησιν τῆς Ἑταιρείας καὶ μὴ συμμόρφωσιν ταύτης ἐντὸς διαστήματος τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 10.

Ἡ Ἑταιρεία εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ παρέχῃ πάσας τὰς στατιστικὰς πληροφορίας τὰς ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας ζητουμένας καθὼς καὶ παντὸς ἄλλου εἴδους πληροφορίας, ὧν ἤθελεν αὕτη ἔχει ἀνάγκην.

Ἄρθρον 11.

Πάντα τὰ ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐν λόγῳ ἐπιχείρησιν ἀναγκαιοῦντα ὑλικὰ (μηχανήματα, δίκτυα κλπ), ὧν θὰ λάβῃ ἀνάγκην ἡ Ἑταιρεία, κατὰ τὰ δέκα πρῶτα ἀπὸ τῆς συστάσεώς της ἔτη, μετὰ πιστοποίησιν περὶ τοῦ εἰδικοῦ των προορισμοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, θέλουσιν εἰσαχθῇ ἀτελῶς. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς δεκαετίας, παύει ἡ ὑπὲρ αὐτῆς τελωνιακὴ ἀτέλεια.

Ἄρθρον 12.

Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν, ἡ Ἑταιρεία ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ τῇ ὑπηρεσίᾳ πλῆρες σχεδιάγραμμα τῶν ἐγκαταστάσεών της ἤτοι ὁλικὸν τῆς τοννάρας μῆκος οὐρᾶς, ἐπισήμανσις τῆς θέσεως τοῦ σώματος (δωμάτια συλλήψεως), τῆς πρὸς Ἀνατολὰς κεφαλῆς καὶ τῆς οὐρᾶς. Ἐπίσης περιγραφὴν τῶν σκαφῶν τῶν ἐξυπηρετούντων ταύτας.

Ἄρθρον 13.

Οἱ βρόχοι τῶν δικτύων τοῦ σώματος καὶ τῶν δωματίων θέλουσιν ἔχει ἐλάχιστον μῆκος πλευρᾶς 25 ἑκ. μ. ὄντες τετράγωνοι, πλὴν τῶν τοῦ δωματίου τοῦ θανάτου, οἵτινες δύνανται νὰ ἔχωσι μῆκος πλευρᾶς τοὐλάχιστον 20 ἑκ. μ. Τὰ μήκη ταῦτα μετροῦνται ἀπὸ κόμβου εἰς κόμβον, τῶν δικτύων ὄντων βεβρεγμένων.

Ἄρθρον 14.

Τὰ δίκτυα θέλουσι συγκρατεῖσθαι δι' ἀγκυρῶν καὶ γενικῶς διὰ στηριγμάτων μεταλλίνων. Ἡ χρῆσις πετρῶν

ἀπαγορεύεται, ἐκτὸς ὡρισμένων περιπτώσεων μετὰ εἰδικὴν τῆς ὑπηρεσίας ἄδειαν.

"Αρθρον 15.

Ἐὰν ἡ ἄκρα τῆς οὐρᾶς θέλει εἶσθαι ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, τοῦτο θέλει ἐμφαίνεσθαι διὰ σημαντῆρος κτιστοῦ, ὕψους 2 τοὐλάχιστον μέτρων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους. Ἐπὶ τοῦ σημαντῆρος θέλουσιν εἶσθαι δύο δίσκοι κυκλικοὶ 50 ἑκ. διαμέτρου ἕκαστος. Ὁ ἀνώτερος θέλει εἶσθαι λευκός, ὁ κατώτερος ἐρυθρός.

Ἡμέραν καὶ νύκτα τὸ ἄκρον τῶμα τῆς τονγάρας θὰ ἐπισημαίνηται διὰ σκάφους ἐπ' ἀγκύρᾳ ἔχοντος ἴστὸν 5 μέτρα. Τὸ πλοῖον τοῦτο θέλει δεικνύῃ:

Τὴν ἡμέραν· Δύο σφαίρας διαμ. 50 ἑκμ. ἑκάστην ἀφιστάμενας ἀλλήλων διὰ καθέτου διαστήματος 2 μ. Ἡ ἀνωτέρα θὰ εἶναι λευκή, ἡ κατωτέρα ἐρυθρά.

Τὴν νύκτα· δύο φῶτα μὲ ὀπτικὸν 30 ἑκμ. φωτίζοντα ὅλον τὸν ὁρίζοντα καὶ χωριζόμενα ἀπ' ἀλλήλων διὰ καθέτου διαστήματος 2 μ. Τὸ ἀνώτερον φῶς λευκόν, τὸ κάτω ἐρυθρόν.

Τὸ ἐπ' ἀγκύρα σκάφος δύναται ν' ἀντικατασταθῇ διὰ πλωτοῦ σημαντῆρος (*bonée-balise*), μετὰ προηγουμένην ἄδειαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

"Αρθρον 16.

Καθ' ἕκαστον ἔτος ἐπὶ τῇ εἰδικῇ αἰτήσει τῆς Ἑταιρείας θὰ τῇ ὁρίζεται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, τοὐλάχιστον δύο μῆνας πρὸ τοῦ καταλλήλου πρὸς τοποθέτησιν τῶν δικτύων χρόνου, ζώνη προστασίας.

Τὰ ὅρια τῆς ζώνης ταύτης ὁρίζονται κατ' ἀνώτατον ὅρον 4.000 καὶ κατὰ κατώτερον 3.000 μέτρα πρὸς τὸ μέρος τῆς προελεύσεως τῶν ἰχθύων (*en amouf*) καὶ 1.000 πρὸς τὸ ἀντίθετον (*en aval*) τοῦ σημείου τῆς συναντήσεως τῆς οὐρᾶς τῆς γῆς μετὰ τοῦ τώματος τῆς τονγάρας.

Τὸ ἐπάκριον σῶμα τῆς τονγάρας δὲν δύναται ν' ἀπέχῃ ἀπὸ τῆς ἀκτῆς κατὰ κάθετον διεύθυνσιν περισσότερον τῶν τριῶν μιλίων.

Δύναται νὰ ὁρισθῇ ἡ ζώνη προστασίας ἀπὸ τοῦ ἐπακρίου σώματος πρὸς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν, ἥτις ὅμως δὲν δύναται νὰ ἐξιχθῇ πέραν τῶν 3 μιλίων ἀπὸ τῆς ἀκτῆς.

Ἐν τῇ ὡς ἄνω ὁριζομένῃ ζώνῃ κατὰ τὴν περίοδον ἐνεργείας τῆς τονγάρας ἀπαγορεύεται τόσον εἰς τὴν Ἑταιρείαν, ὅσον καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ἁλιεῖς νὰ ἁλιεύσωσι δι' οἱουδήποτε μέσου. Οὐδόλως ὅμως θὰ κωλύεται ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν τυχὸν ἐν τῇ ὅλῃ περιοχῇ εὑρισκομένων ἰχθυοτροφείων.

Τὰ ὅρια τῆς ζώνης προστασίας καθὼς καὶ τὰ τοῦ κυρίου ἐπακρίου σώματος τῆς τονγάρας δέον νὰ ὦσιν ἐπισεσημασμένα διὰ τῶν σημείων τὰ ὁποῖα ὁρίζει τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

"Αρθρον 17.

Ἡ διαδόχος Ἑταιρεία δικαιοῦται μόνον μετὰ εἰδικὴν ἄδειαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, στηριζομένην εἰς σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 Συμβουλίου, νὰ μεταβιβάσῃ ἢ ἐκμισθώσῃ τὰ ἐκ τῆς παρούσης δικαιώματά της. Ἡ ἄδεια αὕτη χορηγεῖται μόνον, ἐὰν ὡς τίμημα τῆς μεταβιβάσεως ὁρίζεται ἁπλῶς ἡ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς μεταβιβάσεως ἀξία τοῦ καθαροῦ ἐνεργητικοῦ τῆς Ἑταιρείας ἢ προκειμένου περὶ ἐκμισθώσεως μίσθωμα ἐπαρκοῦν τόκον πρὸς 12 ο/ο κατ' ἀνώτατον ὅρον ἐπὶ τῆς ἀξίας ταύτης.

"Αρθρον 18.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἁλιεία δι' ἀπηγορευμένων μέσων.

"Αρθρον 19.

Ἅπασαι αἱ ἐγκαταστάσεις καὶ ἡ διαχείρισις τῆς Ἑταιρείας ὑπόκεινται εἰς ἐπιθεώρησιν ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

"Αρθρον 20.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὴν Ἑταιρείαν ἡ μὴ ἐγκατάστασις μεγάλων μονίμων δικτύων (τονναρῶν) καὶ ἡ ἁλιεία διὰ τῶν συνήθων ἐν Ἑλλάδι νῦν περιωρισμένων μέσων.

"Αρθρον 21.

Τὸ Δημόσιον εἶναι ἐλεύθερον νὰ παραχωρήσῃ ἄδειας πρὸς ἐγκατάστασιν τονναρῶν ὑπ' ἄλλων εἰς οἱονδήποτε ἄλλο σημεῖον τῆς Ἑλληνικῆς παραλίας, ἐκτὸς τῶν εἰς τὴν Ἑταιρείαν παραχωρηθησομένων 2-3 σημείων μετὰ τῆς ἀναλόγου ζώνης προστασίας των. Διαρκοῦντος ὅμως τοῦ διαστήματος τῶν ἐρευνῶν, τὸ Δημόσιον δὲν δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τούτου.

"Αρθρον 22.

Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ ὡς κύριον σκοπὸν τὴν ἁλιείαν τῶν τόννων καὶ τὴν βιομηχανικὴν συσκευασίαν αὐτῶν. Συνεπῶς ἀπαγορεύεται εἰς ταύτην νὰ προβαίνῃ εἰς ὑπενοικιάσεις ἐπὶ τῆς εἰς αὐτὴν παραχωρηθείσης ἀκτῆς τῶν τυχὸν ἐπ' αὐτῆς εὑρισκομένων θυννείων καὶ ἰχθυοτροφείων ἄνευ εἰδικῆς τοῦ Ὑπουργείου ἀδείας καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους οὓς δυνατὸν νὰ ἐπιβάλῃ τοῦτο.

"Αρθρον 23.

Τὸ Δημόσιον δύναται νὰ διαθέτῃ δι' ἐνοικιάσεως εἰς τρίτον τὴν εἴσπραξιν τῶν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ὀφειλομένων αὐτῷ δικαιωμάτων.

"Αρθρον 24.

Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται ἐντὸς 2 μηνῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἰσχύος τῆς παρούσης νὰ παράσχῃ δι' ἀσφάλειαν εἰς τὸ Δημόσιον ἐγγύησιν 30,000 δραχ. ἥτις παραμένει κατατεθειμένη εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἢ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος μέχρι τῆς λήξεως τοῦ πέμπτου ἔτους ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἑταιρείας.

Ἡ ἐγγύησις αὕτη δύναται ν' ἀντικατασταθῇ δι' ἰσαξίων χρεωγράφων ἐθνικῶν δανείων ἢ δι' ἐγγραφῆς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὑποθήκης, ἐπὶ κτημάτων ἐλευθέρων παντὸς βάρους καὶ ἀξίας 40,000 δραχμῶν, ἐκτιμωμένης ὑπὸ δύο μηχανικῶν, ὧν ὁ μὲν ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, ὁ δὲ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας.

Ἡ ἐγγύησις αὕτη καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐὰν ἡ περιπτώσει ἡ Ἑταιρεία κηρυχθῇ ἔκπτωτος συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 9.

"Αρθρον 25.

Μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως, πρέπει τὸ κατώτερον ἐργατικὸν προσωπικὸν νὰ ἀποτελῆται τοὐλάχιστον κατὰ τὰ 3/4 ἐξ Ἑλλήνων. Μετὰ δὲ πενταετίαν ἅπαν τὸ προσωπικὸν θέλει εἶσθαι συγκεκροτημένον ἐξ Ἑλλήνων πλὴν τοῦ Διευθυντοῦ καὶ δύο ἄλλων τεχνικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες δύνανται νὰ ὦσιν ἀλλοδαποί.

"Αρθρον 26.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Ἑταιρείαν ἡ ἐν τῷ ἐργοστασίῳ βιομηχανικὴ συσκευασία καὶ ἑτέρων ἰχθύων πλὴν τῶν τόννων, οἷον σαρδελλῶν, παλαμιδῶν κλπ. Πρὸς τοῦτο ἡ Ἑταιρεία δύναται νὰ ἱδρύῃ καὶ ἕτερα ἀλλαχοῦ ἐργοστάσια.

"Αρθρον 27.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀναλαμβάνει νὰ διευκολύνῃ τὴν Ἑταιρείαν διὰ τὴν παρ' αὐτῆς προμήθειαν τοῦ ἀναγκαιοῦντος διὰ τὴν συσκευασίαν τῶν ἰχθύων ἅλατος.

"Αρθρον 28.

Πᾶς τις, παραβαίνων ἐπὶ βλάβῃ τῆς Ἑταιρείας τὰς διὰ τῆς παρούσης ὁριζομένας ἀπαγορευτικὰς διατάξεις, ὑπό-

κειται εἰς τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου θ τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1832 νόμου περὶ ἐνοικιάσεως τῶν ἰχθυοτροφείων κλπ. τοῦ Κράτους, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου ΒΨΗ' τοῦ 1903.

Ἄρθρον 29.

Ἡ Ἑταιρεία οὐδεμίαν ἀξίωσιν ἀποζημιώσεως ἢ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν ὑποχρεώσεών της δύναται νὰ ἐγείρῃ κατὰ τοῦ Δημοσίου, ἐὰν ἤθελεν ὑποστῇ ζημίας ἐξ οἱουδήποτε λόγου ἢ αἰτίας, θεομηνίας, ἐπιστρατεύσεως, πολέμου καὶ πάσης ἄλλης ἀνωτέρας βίας.

Ἄρθρον 30.

Καθ' ἕκαστον ἔτος συνιστᾶται ἐπιτροπὴ μικτὴ ἐκ τριῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Δημοσίου καὶ δύο τῆς Ἑταιρείας, ἥτις ὁρίζει κατώτατον ὅριον τιμῆς διά τε τοὺς βιομηχανικῶς συσκευασμένους καὶ νωποὺς τόννους ὡς καὶ λοιποὺς ἰχθῦς. Μὲ τὴν κατωτάτην ταύτην τιμὴν καὶ ἄνω ἡ Ἑταιρεία δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ καταναλώσῃ τὸ 1)3 τοῦ προϊόντος ἐν τῷ τόπῳ, τῶν ἑτέρων 2)3 δυναμένων νὰ ἐξαχθῶσι τοῦ Κράτους ἀτελῶς. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὸ ὡς ἄνω 1)3 (ὅλον ἢ μέρος) εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τοῦτο δὲν δύναται νὰ διατεθῇ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοὐλάχιστον μὲ τὴν ὁρισθεῖσαν κατωτάτην τιμήν.

Ἄρθρον 31.

Διὰ Β. διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου ἁλιείας, ἢ ἐλλείψει τούτου τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας, δύνανται νὰ κανονίζωνται αἱ λεπτομέρειαι αἱ τυχὸν παρουσιασθησόμεναι κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης.

Ἄρθρον 32.

Ἡ παροῦσα σύμβασις ἀπαλλάσσεται παντὸς τέλους χαρτοσήμου, τὸ κῦρος δὲ αὐτῆς ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς κυρώσεώς της διὰ νόμου καὶ ἡ ἰσχύς της ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου.

Ἐγένοντο δύο ὅμοια

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν **Μιλ. Νεγροπόντης**

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας **Κ. Σπυρίδης**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰ. Δ. Τσιριμῶκος

---

(2)

Περὶ ἀναγραφῆς πιστώσεως διὰ τὸν καθαρισμὸν καὶ ἐπισκευὴν τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Σιναίας Ἀκαδημίας δύο εἰκόνων πρὸς διατήρησιν αὐτῶν.

Νόμος 2350

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. τοῦ ἔτους 1920—21 ἀνάγραφή, ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον, πιστώσεως μέχρι δραχ. 20.000, διατεθησομένων ἀποκλειστικῶς πρὸς καθαρισμὸν καὶ ἐπισκευὴν τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Σιναίας Ἀκαδημίας δύο εἰκόνων πρὸς διατήρησιν αὐτῶν.

Ἡ μέριμνα τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν ἀνατίθεται εἰς ἐπιτροπήν, ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν, τοῦ τμηματάρχου τοῦ Ἀρχιτεκτονικοῦ τμήματος καὶ τοῦ Ἐπιμελητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης. Κωλυομένου τυχὸν τινὸς τῶν ἀνωτέρω, ὁρίζεται ἀναπληρωτής του διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω πιστώσεως καταβληθήσονται α') ἡ ἀμοιβὴ τοῦ εἰδικοῦ καλλιτέχνου, ὅστις θ' ἀναλάβῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν β') αἱ δαπάναι τῆς προμηθείας τῶν ἀπαιτουμένων ὑλικῶν, τῆς κατασκευῆς ἱκριωμάτων καὶ πᾶσα ἐν γένει συμπαρομαρτοῦσα δαπάνη. Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ καλλιτέχνου ὁρισθήσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας καὶ κατόπιν προτάσεως τῆς κατὰ ἄρθρον 1 ἐπιτροπῆς. Τῶν δὲ δαπανῶν προμηθειῶν ὑλικοῦ κατασκευῆς ἱκριωμάτων κλπ. ἐπιτρέπεται ἡ πληρωμὴ δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας ἢ καὶ ἡμερομίσθια ἄνευ τῶν διατυπώσεων τοῦ λογιστικοῦ νόμου.

Τὸ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς χρήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1920—21 τυχὸν ὑπολειφθησόμενον ἀδιάθετον ποσὸν ἐκ τῆς ἀνωτέρω πιστώσεως ἐπιτρέπεται ν' ἀναγραφῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἀμέσως ἑπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 3.

Δι' εἰδικοῦ Β. Δ., ἐκδοθησομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπιτρέπεται ἡ κατ' ἀναλογίαν αὔξησις τῆς ἀνωτέρω πιστώσεως εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν παραστῇ ἀνάγκη ἐκτελέσεως ὁμοίων ἐργασιῶν ἐπισκευῆς κτλ. καὶ ἐπὶ ἄλλων εἰκόνων ἐκ τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Σιναίας Ἀκαδημίας. Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς ἐργασίας ταύτας.

Ἄρθρον 4.

Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος νόμου κανονισθήσονται διὰ Β.Δ., ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς

Δημ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουνίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰ. Δ. Τσιριμῶκος

(3)

Περὶ κυρώσεως τῆς Συμβάσεως τῆς Γενεύης τῆς 6 Ἰουλίου 1906 «περὶ βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν τῶν ἐν πολέμῳ στρατευμάτων».

Νόμος 2407.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν λοιπῶν Κρατῶν συνομολογηθεῖσα καὶ ἐν Γενεύῃ ὑπογραφεῖσα τὴν ἕκτην (6) Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἕκτου (1906) ἔτους, Σύμβασις «περὶ βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν τῶν ἐν πολέμῳ στρατευμάτων» ἐξ ἄρθρων 33, ἧς τὸ κείμενον ἕπεται ἐν πρωτοτύπῳ καὶ ἐν μεταφράσει, ἔχει πλήρει καὶ νόμιμον ἰσχύν.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΠΕΡΙ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ ΤΩΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ ΚΑΙ ΑΣΘΕΝΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΠΟΛΕΜΩ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ.

Ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας, βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας· ἡ Α. Ε. ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀργεντινῆς Δημοκρατίας· ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, Βασιλεὺς τῆς Βοημίας κλπ. καὶ Ἀποστολικὸς Βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας· ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Βέλγων· ἡ Α. Β. Υ. ὁ Ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας· ἡ Α. Ε. ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τῆς Χιλῆς· ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας· ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Βέλγων, κυρίαρχος τοῦ Ἀνεξαρτήτου Κράτους τοῦ Κογκό· ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Κορέας· ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Δανιμαρκίας· ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἱσπανίας· ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς· ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Βραζιλίας· ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Μεξικανικῶν Πολιτειῶν· ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας· ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ Ἰρλανδίας, Αὐτοκράτωρ τῶν Ἰνδιῶν· ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων· ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τῆς Γουατεμάλας· ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τοῦ Honduras· ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας· ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ἰαπωνίας· ἡ Α. Β. Υ. ὁ Μέγας δοὺξ τοῦ Λουξεμβούργου, Δοὺξ τοῦ Νασσώ· ἡ Α.Β. Υ. ὁ Ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου· ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Νορβηγίας· ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα τῶν Κάτω Χωρῶν· ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τοῦ Περοῦ· ἡ Α. Αὐτοκρατορικὴ Μεγαλειότης ὁ Σάχης τῆς Περσίας· ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Πορτογαλίας καὶ τῆς Ἀλγάρβης κλπ· ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας· ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ρωσσιῶν· ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Σερβίας· ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τοῦ Σιάμ· ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας· τὸ ὁμοσπονδιακὸν Ἑλβετικὸν Συμβούλιον· ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τῆς Οὐραγουάης.

Διαπνεόμενοι ἐξ ἴσου ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ ἐλαττώσωσι τὸ καθ' ἑαυτοὺς τὰ παρεπόμενα τῷ πολέμῳ δεινὰ καὶ θέλοντες, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, νὰ τελειοποιήσωσι καὶ συμπληρώσωσι τὰς ἐν Γενεύῃ, τὴν 22 Αὐγούστου 1864 συμφωνηθείσας διατάξεις διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης τῶν στρατιωτῶν τραυματιῶν ἢ ἀσθενῶν ἐν ταῖς ἐν ἐκστρατείᾳ στρατιαῖς.

Ἀπεφάσισαν νὰ συνάψωσιν νέαν πρὸς τοῦτο συμφωνίαν καὶ ὠνόμασαν ἐκυτῶν πληρεξουσίους:

(Ἕπονται τὰ ὀνόματα τῶν πληρεξουσίων).

Οἵτινες, ἀφοῦ ἐκοινοποίησαν πρὸς ἀλλήλους τὰ πληρεξούσια αὐτῶν ἔγγραφα, εὑρεθέντα ἐν τάξει καὶ κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων:

CONVENTION POUR L'AMELIORATION DU SORT DES BLESSÉS ET MALADES DANS LES ARMÉES EN CAMPAGNE.

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse; Son Excellence le Président de la République Argentine; Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., et Roi Apostolique de Hongrie; Sa Majesté le Roi des Belges; Son Altesse Royale le Prince de Bulgarie; Son Excellence le Président de la Republique du Chili; Sa Majesté l'Empereur de Chine; Sa Majesté le Roi des Belges, souverain de l'Etat Indépendant du Congo; Sa Majesté l'Empereur de Corée; Sa Majesté le Roi de Danemark; Sa Majesté le Roi d'Espagne; le Président des Etats-Unis d'Amérique; le Président des Etats-Unis du Brésil, le Président des Etats-Unis Mexicains; Le président de la République Francaise; Sa Majesté le roi du Royaume Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, Empereur des Indes; Sa Majesté le Roi des Hellénes; Le Président de la République du Guatemala; le Président de la République du Honduras; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté l'Empereur du Japon; Son Altesse Royale le Grand—Duc de Luxembourg, Duc de Nassau Son Altesse Royale le Prince de Monténégro; Sa Majesté le Roi de Norvège; Sa Majesté la Reine des Pays—Bas; le Président de la République du Pérou; Sa Majesté Impériale le Schah de Perse; Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, etc.; Sa Majesté l'Enpereur de Toutes les Russies; Sa Majesté le Roi de Siam; Sa Majesté le Roi de Suède; le Conseil Fédéral Suisse; le Président de la République de l'Uruguay,

Egalement animés du désir de diminuer, autant qu'il dépend d'eux, les maux inséparables de la guerre et voulant, dans ce but, perfectionner et compléter les dispositions convenues à Genève, le 22 août 1864 pour l'amélioration du sort des militaires blessés ou malades dans les armées en campagne;

Ont résolu de conclure une nouvelle Convention à cet effet, et ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

(Suit la liste des plénipotentiaires).

Lesquels, après s'être communiqués, leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ ΚΑΙ ΑΣΘΕΝΩΝ

Ἄρθρον 1.

Οἱ στρατιωτικοὶ καὶ τ' ἄλλα πρόσωπα τὰ ἐπισήμως προσκεκολλημένα τοῖς στρατεύμασιν, ἐὰν πληγωθῶσιν ἢ ἀσθενήσωσι δέον νὰ ὦσι σεβαστοὶ καὶ νὰ περιθάλπωνται ἄνευ διακρίσεως ἐθνικότητος παρὰ τοῦ ἐμπολέμου τοῦ ἔχοντος αὐτοὺς εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐξουσίαν. Οὐχ ἧττον ὁ ἐμπόλεμος, ὅστις ἤθελεν ἀναγκασθῇ νὰ ἐγκαταλίπῃ ἀσθενεῖς ἢ τραυματίας εἰς τὸν ἀντίπαλον αὐτοῦ, θέλει ἀφίνει μετ' αὐτῶν, καθ' ὅσον αἱ στρατιωτικαὶ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέπωσι, μέρος τοῦ ὑγειονομικοῦ αὐτοῦ προσωπικοῦ καὶ ὑλικοῦ, ὅπως συντελέσῃ εἰς τὴν περίθαλψιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἀνεξαρτήτως τῆς περιθάλψεως ἥτις πρέπει νὰ παρέχηται αὐτοῖς δυνάμει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, οἱ τραυματίαι ἢ ἀσθενεῖς στρατεύματός τινος οἱ περιερχόμενοι εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἑτέρου τῶν ἐμπολέμων, εἰσὶν αἰχμάλωτοι πολέμου, ἐφαρμοζομένων τῶν περὶ αἰχμαλώτων γενικῶν κανόνων τοῦ διεθνοῦς δικαίου. Ἐν τούτοις, οἱ ἐμπόλεμοι μένουσιν ἐλεύθεροι νὰ συνομολογήσωσι πρὸς ἀλλήλους ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς τραυματίας ἢ ἀσθενεῖς αἰχμαλώτους, οἵους ὅρους ἐξαιρετικοὺς ἢ εὐνοϊκοὺς κρίνωσιν ἐπωφελεῖς· δύνανται ἰδίως νὰ συμφωνήσωσιν ὅπως: ἀποδίδωσιν ἀμοιβαίως, μετὰ μάχην, τοὺς τραυματίας τοὺς ἀφεθέντας, ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ὅπως ἀποστέλλωσιν εἰς τὰς πατρίδας των, ἀφοῦ καταστήσωσιν αὐτοὺς ἱκανοὺς πρὸς μεταφορὰν ἢ μετὰ θεραπείαν, τοὺς τραυματίας ἢ ἀσθενεῖς οὓς δὲν θέλουσι νὰ τηρήσωσιν αἰχμαλώτους, ὅπως παραδίδωσιν εἴς τι Κράτος οὐδέτερον, τῇ συγκαταθέσει αὐτοῦ, τραυματίας ἢ ἀσθενεῖς τοῦ ἀντιπάλου, ὑποχρεουμένου τοῦ οὐδετέρου Κράτους νὰ τοῖς ὁρίσῃ τόπον διαμονῆς μέχρι πέρατος τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Ἄρθρον 3.

Μετ' ἑκάστην μάχην, ὁ κατέχων τὸ πεδίον τῆς μάχης ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ μέτρα πρὸς ἀναζήτησιν καὶ προστασίαν τῶν τραυματιῶν καὶ νεκρῶν, ἀπὸ λεηλασίας καὶ κακῆς μεταχειρίσεως, καὶ ὅπως τοῦ ἐνταφιασμοῦ ἢ τῆς ἀποτεφρώσεως τῶν νεκρῶν προηγῆται προσεκτικὴ ἐξέτασις τῶν πτωμάτων.

Ἄρθρον 4.

Ἕκαστος ἐμπόλεμος θὰ πέμπῃ, εὐθὺς ὡς τοῦτο καταστῇ δυνατόν, πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς χώρας ἢ τοῦ στρατεύματός των τὰ στρατιωτικὰ σημεῖα ἢ ἔγγραφα ταὐτότητος εὑρεθέντα ἐπὶ τῶν νεκρῶν, ὡς καὶ τὸν ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν τραυματιῶν ἢ ἀσθενῶν τῶν περισυλλεγέντων ὑπ' αὐτοῦ.

Οἱ ἐμπόλεμοι τηροῦσιν ἀλλήλους ἐνημέρους περὶ τῆς διαμονῆς καὶ τῶν μετακινήσεων, ὡς καὶ περὶ τῶν ἐν τοῖς νοσοκομείοις εἰσόδων καὶ τῶν θανάτων τῶν ἐπελθόντων παρὰ τοῖς εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν τραυματίαις καὶ ἀσθενέσιν. Συλλέγουσιν ὅλα τὰ τῆς ἀτομικῆς χρήσεως ἀντικείμενα ἀξίας, ἐπιστολὰς κτλ., ὅσα εὑρεθῶσιν ἐπὶ τῶν πεδίων τῶν μαχῶν ἢ ἐγκαταλειφθῶσιν ὑπὸ τῶν τραυματιῶν ἢ ἀσθενῶν ἀποβιωσάντων ἐν παντὸς εἴδους ὑγειονομικοῖς καθιδρύμασι καὶ σχηματισμοῖς ἵνα διαβιβάσωσιν αὐτὰ τοῖς ἐνδιαφερομένοις διὰ τῶν ἀρχῶν τῆς χώρας των.

Ἄρθρον 5.

Ἡ στρατιωτικὴ Ἀρχὴ δύναται νὰ ποιῆται ἔκκλησιν εἰς τὴν φιλανθρωπίαν τῶν κατοίκων ὅπως οὗτοι περισυλλέγωσι καὶ περιθάλπωσιν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον αὐτῆς τραυματίας ἢ ἀσθενεῖς τῶν στραυτευμάτων, παρέχουσα εἰς τοὺς εἰσακούσαντας τὴν ἔκκλησιν ταύτην εἰδικὴν προστασίαν καί τινας ἀσυδοσίας.

CHAPITRE PREMIER

DES BLESSÈS ET MALADES

Article premier.—Les militaires et les autres personnes officiellement attachées aux armées, qui seront blessés ou malades, devront être respectés et soignés, sans distinction de nationalité, par le belligérant qui les aura en son pouvoir.

Toutefois, le belligérant, obligé d'abandonner des malades ou des blessés à son adversaire, laissera avec eux, autant que les circonstances militaires le permettront, une partie de son personnel et de son matériel sanitaire pour contribuer à les soigner.

Atrt. 2.—Sous réserve des soins à leur fournir en vertu de l'article précédent, les blessés ou malades d'une armée tombés au pouvoir de l'autre belligérant sont prisonniers de guerre et les règles générales du droit des gens concernant les prisonniers leur sont applicables.

Cependant, les belligérants restent libres de stipuler entre eux, à l'égard des prisonniers blessés et malades, telles clauses d'exception ou de faveur qu'ils jugeront utiles; ils auront, notamment, la faculté de convenir:

De se remettre réciproquement, après un combat, les blessés laissés sur le champ de bataille;

De renvoyer dans leurs pays, après les avoir mis en état d'être transportés ou après guérison, les blessés ou malades qu'ils ne voudront pas garder prisonniers;

De remettre à un Etat neutre, du consentemene de celui—ci, des blessés ou malades de la partie advers'' à la charge par l'Etat neutre de les interner jusqut à la fin des hostilités.

Art. 3.—Après chaque combat, l'occupant du champ de bataille prendra des mesures pour rechercher les blessés et pour les faire protéger ainsi que les morts contre le pillage et les mauvais traitements.

Il veillera à ce que l'inhumation ou l'incinération des morts soit précédée d'un examen attentif de leurs cadavres.

Art. 4.— Chaque belligérant enverra, dès qu'il sera possible, aux Autorités de leur pays ou de leur armée les marques ou pièces militaires d'identité trouvées sur les morts et l'état nominatif des blessés ou malades recueillis par lui.

Les belligérants se tiendront réciproquement au courant des internements et des mutations, ainsi que des entrées dans les hôpitaux et des décès survenus parmi les blessés et malades en leur pouvoir. Ils recueilleront tous les objets d'un usage personnel, valeurs, lettres, etc., qui seront trouvés sur les champs de bataille ou délaissés par les blessés ou malades décédés dans les établissements et formations sanitaires, pour les faire transmettre aux intéressés par les Autorités de leur pays.

Art. 5.— L'Autorité militaire pourra faire appel au zèle charitable des habitants pour recueillir et soigner, sous son contrôle, des blessés ou malades des armées, en accordant aux personnes ayant répondu à cet appel une protection spécial et certaines immunités.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΘΙΔΡΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ

Ἄρθρον 6.

Οἱ κινητοὶ ὑγειονομικοὶ σχηματισμοὶ (ἤτοι οἱ προωρισμένοι νὰ συνοδεύωσι τὰ ἐν ἐκστρατείᾳ στρατεύματα) καὶ τὰ μόνιμα καθιδρύματα τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας εἶσι σεβαστοὶ καὶ προστατεύονται παρὰ τῶν ἐμπολέμων.

Ἄρθρον 7.

Ἡ προστασία ἡ ὀφειλομένη εἰς τοὺς Ὑγειονομικοὺς Σχηματισμοὺς καὶ Καθιδρύματα παύει ἐν περιπτώσει χρησιμοποιήσεως αὐτῶν πρὸς διάπραξιν ἐπιβλαβῶν κατὰ τῶν ἐχθρῶν πράξεων.

Ἄρθρον 8.

Δὲν θεωροῦνται ὡς φύσεως τοιαύτης ὥστε νὰ στερήσωσιν ὑγειονομικόν τινα Σχηματισμὸν ἢ Καθίδρυμα τῆς προστασίας τῆς ἐξασφαλιζομένης διὰ τοῦ ἄρθρου 6.

1ον. Ὅτι τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑγειονομικοῦ Σχηματισμοῦ ἢ τοῦ Καθιδρύματος εἶναι ὡπλισμένον καὶ ὅτι ποιεῖται χρῆσιν τῶν ὅπλων του πρὸς ἰδίαν αὐτοῦ ἄμυναν ἢ πρὸς ἄμυναν τῶν ἀσθενῶν ἢ τραυματιῶν αὐτοῦ.

2ον. Ὅτι, ἐλλείψει ἐνόπλων νοσοκόμων ὁ φορητὸς ἢ μόνιμος σχηματισμὸς ὑγειονομικὸς, φυλάσσεται ὑπὸ μικρᾶς φρουρᾶς ἢ ὑπὸ σκοπῶν ἐφωδιασμένων διὰ κανονικῆς ἐντολῆς.

3ον. Ὅτι εὑρίσκονται ἐν τῷ φορητῷ ἢ τῷ μονίμῳ ὑγειονομικῷ Σχηματισμῷ ὅπλα καὶ φυσίγγια ληφθέντα ἐκ τῶν τραυματιῶν καὶ μήπω κατατεθέντα εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Ἄρθρον 9.

Τὸ προσωπικὸν τὸ ἀποκλειστικῶς ὡρισμένον πρὸς περισυλλογὴν, μεταφορὰν καὶ θεραπείαν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν ὡς καὶ τὸ διὰ τὴν λειτουργίαν Ὑγειονομικῶν Σχηματισμῶν καὶ Καθιδρυμάτων, οἱ ἱερεῖς οἱ προσκεκολλημένοι εἰς τὰ στρατεύματα ἀπολαύουσι σεβασμοῦ καὶ προστατεύονται ἐν πάσει περιστάσει· ἐὰν δὲ περιέλθωσιν εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ, δὲν θεωροῦνται ὡς αἰχμάλωτοι πολέμου.

Αἱ διατάξεις αὗται ἐφαρμόζονται εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς φρουρήσεως τῶν φορητῶν καὶ μονίμων θεραπευτηρίων ἐν τῇ περιπτώσει τῇ προβλεπομένῃ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 ἐδαφ. 2.

Ἄρθρον 10.

Ἐξομοιοῦται πρὸς τὸ προσωπικὸν τὸ ἀναφερόμενον ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ τὸ προσωπικὸν τῶν ἐθελοντικῶν ἐπικούρων συλλόγων τῶν δεόντως ἀνεγνωρισμένων καὶ ἐξουσιοδοτημένων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως των, ὅπερ χρησιμοποιεῖται ἐν τοῖς Ὑγειονομικοῖς Σχηματισμοῖς καὶ Καθιδρύμασι τοῦ Στρατοῦ, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως τὸ προσωπικὸν τοῦτο ὑπόκειται εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς νόμους καὶ κανονισμούς.

Ἕκαστον Κράτος ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ τῷ ἑτέρῳ, εἴτε ἐν καιρῷ εἰρήνης, εἴτε κατὰ τὴν ἔναρξιν ἢ τὴν διάρκειαν τῶν ἐχθροπραξιῶν, ἐν πάσῃ περιπτώσει πρὸ πάσης πραγματικῆς χρησιμοποιήσεως, τὰ ὀνόματα τῶν συλλόγων εἰς οὓς ἐπέτρεψε νὰ παρέχωσι τὴν συνδρομήν των, ὑπ' εὐθύνην του, εἰς τὴν ἐπίσημον Ὑγειονομικὴν Ὑπηρεσίαν τῶν στρατευμάτων.

Ἄρθρον 11.

Σύλλογος ἀνεγνωρισμένος οὐδετέρας Χώρας δὲν δύναται νὰ παράσχῃ τὴν συνδρομὴν τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν Ὑγειονομικῶν αὐτοῦ Σχηματισμῶν εἰς τινα τῶν ἐμπολέμων εἰμὴ τῇ προηγουμένῃ συγκαταθέσει τῆς ἰδίας Κυβερνήσεως καὶ τῇ ἐγκρίσει αὐτοῦ τοῦ ἐμπολέμου.

CHAPITRE II.

DES FORMATIONS ET ETABLISSEMENTS SANITAIRES.

Art. 6.— Les formations sanitaires mobiles (c'est—à-dire celles qui sont destinées à accompagner les armées en campagne) et les établissements fixes du service de santé seront respectés et protégés par les belligérants.

Art. 7.— La protection due aux formations et établissements sanitaires et à leur matériel cesse si l'on en use pour commettre des actes nuisibles à l'ennemi.

Art. 8.— Ne sont pas considérés comme étant de nature à priver une formation ou un établissement de la protection assurée par l'art. 6.

1o Le fait que le personnel de la formation ou de l'établissement est armé et qu'il use de ses armes pour sa propre défense ou celle de ses malades et blessés;

2o Le fait qu'à défaut d'infirmiers armés, la formation ou l'établissement est gardé par un piquet ou des sentinelles munis d'un mandat régulier;

3o Le fait qu'il est trouvé dans la formation ou l'établissement des armes et cartouches retirées des blessés et n'ayant pas encore été versées au service compétent.

CHAPITRE III.

DU PERSONNEL.

Art. 9.—Le personnel exclusivement affecté à l'enlèvement, au transport et au traitement des blessés et des malades, ainsi qu'à l'administration des formations et établissements sanitaires, les aumôniers attachés aux armées, seront respectés et protégés en toute circonstance; s'ils tombent entre les mains de l'ennemi, ils ne seront pas traités comme prisonniers de guerre.

Ces dispositions s'appliquent au personnel de garde des formations et établissements sanitaires dans le cas prévu à l'Article 8, no 2.

Art. 10.—Est assimilé au personnel visé à l'Article précédent le personnel des sociétés de secours volontaires dûment reconnues et autorisées par leur Gouvernement, qui sera employé dans les formations et établissements sanitaires des armées, sous la réserve que ledit personnel sera soumis aux lois et règlements militaires.

Chaque Etat doit notifier à l'autre, soit dès le temps de paix, soit à l'ouverture ou au cours des hostilités, en tout cas avant tout emploi effectif, les noms des sociétés qu'il a autorisées à prêter leur concours, sous sa responsabilité, au service sanitaire officiel de ses armées.

Art. 11.— Une société reconnue d'un pays neutre ne peut prêter le concours de ses personnels et formations sanitaires à un belligérant qu'avec l'assentiment préalable de son propre Gouvernement et l'autorisation du belligérant lui—même.

Ὁ ἐμπόλεμος ἀποδεχθεὶς τὴν βοήθειαν ταύτην ὑποχρεοῦται πρὸ πάσης χρησιμοποιήσεως ν' ἀνακοινώσῃ τοῦτο πρὸς τὸν ἐχθρόν του.

Ἄρθρον 12.

Τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 9, 10 καὶ 11 ὁριζόμενα πρόσωπα περιελθόντα εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἐχθροῦ, ἐξακολουθοῦσιν ἐκπληροῦντα τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τούτου. Ὅταν ἡ συνδρομή των δὲν εἶναι πλέον ἀπαραίτητος ἀποστέλλονται εἰς τὸ στράτευμά των ἢ εἰς τὴν χώραν των, τηρουμένων τῶν προθεσμιῶν καὶ τοῦ δρομολογίου τῶν συμβιβαζομένων πρὸς τὰς στρατιωτικὰς ἀνάγκας.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, παραλαμβάνουσι τὰς ἀποσκευάς, τὰ ἐργαλεῖα, τὰ ὅπλα καὶ τοὺς ἵππους, ὅσα εἰσὶν ἴδιον ἑαυτῶν κτῆμα.

Ἄρθρον 13.

Ὁ ἐχθρὸς ἐξασφαλίζει εἰς τὸ προσωπικὸν τὸ ἀναφερόμενον ἐν τῷ ἄρθρῳ 9, ἐν ὅσῳ διατελῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν του, τὰς αὐτὰς παροχὰς καὶ τὸν αὐτὸν μισθὸν ὡς εἰς τὸ ὁμοιόβαθμον προσωπικὸν τοῦ ἰδίου αὐτοῦ στρατοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV.
ΠΕΡΙ ΥΛΙΚΟΥ

Ἄρθρον 14.

Οἱ κινητοὶ Ὑγειονομικοὶ Σχηματισμοί, περιελθόντες εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἐχθροῦ, διατηροῦσι τὸ ὑλικόν των, συμπεριλαμβανομένων τῶν ὑποζυγίων, οἱαδήποτε καὶ ἂν ὦσι τὰ τῆς διακριβῶς μέσα καὶ τὸ ὁδηγοῦν προσωπικόν.

Ἐν τούτοις ἡ ἁρμοδία στρατιωτικὴ ἀρχὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ποιῆται χρῆσιν αὐτῶν πρὸς περίθαλψιν τῶν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν· ἡ δὲ ἀπόδοσις τοῦ ὑλικοῦ ἐκτελεῖται κατὰ τοὺς διὰ τὸ ὑγειονομικὸν προσωπικὸν προβλεπομένους ὅρους, καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο τυγχάνει δυνατόν, ταὐτοχρόνως.

Ἄρθρον 15.

Τὰ κτίρια καὶ τὸ ὑλικὸν τῶν μονίμων Ὑγειονομικῶν Συνοδειῶν ὑπόκεινται μὲν πάντοτε εἰς τὸ δίκαιον τοῦ πολέμου, ἀλλὰ δὲν δύνανται ν' ἀποτραπῶσι τῆς χρήσεως αὐτῶν, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀναγκαῖα εἰς τοὺς τραυματίας καὶ ἀσθενεῖς.

Ἐν τούτοις οἱ Διοικηταὶ τῶν στρατιωτικῶν διαχειρίσεων δύνανται νὰ διαθέτωσι ταῦτα, ἐν περιπτώσει σπουδαίων στρατιωτικῶν ἀναγκῶν, ἐξασφαλίζοντες προηγουμένως τὴν τύχην τῶν ἐν αὐτοῖς τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν.

Ἄρθρον 16.

Τὸ ὑλικὸν τῶν ἐπικουρικῶν συλλόγων, τῶν ἀπολαυόντων τοῦ εὐεργετήματος τῆς Συμβάσεως, συμφώνως πρὸς τοὺς διαγραφομένους ἐν αὐτῇ ὅρους, θεωρεῖται ὡς ἰδιωτικὴ κτῆσις, καὶ ὡς τοιαύτη εἶναι σεβαστὴ ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐπιφυλαττομένου ὅμως τοῦ δικαιώματος ἐπιτάξεως, τοῦ ἀναγνωρισμένου τοῖς ἐμπολέμοις κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ πολέμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V.
ΠΕΡΙ ΣΥΝΟΔΕΙΩΝ ΔΙΑΚΟΜΙΔΗΣ

Ἄρθρον 17.

Αἱ πρὸς διακομιδὴν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν συνοδεῖαι ἀπολαύουσιν ὧν δικαιωμάτων καὶ οἱ κινητοὶ Ὑγειονομικοὶ Σχηματισμοί, ἐξαιρέσει τῶν ἑπομένων εἰδικῶν διατάξεων.

1ον. Ὁ ἐμπόλεμος ἀνακόπτων τοιαύτην συνοδείαν δύναται, ἐὰν αἱ στρατιωτικαὶ ἀνάγκαι τὸ ἀπαιτῶσι, νὰ διαλύσῃ αὐτὴν ἀναλαμβάνων τὴν φροντίδα τῶν ἀσθενῶν καὶ τραυματιῶν.

2ον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 12ον ὑποχρέωσις τοῦ ν' ἀποστείλῃ τὸ ὑγειονομικὸν προσωπικὸν, ἐκτείνεται ἐφ' ὅλου τοῦ στρατιωτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ τεταγμένου πρὸς μεταφορὰν ἢ φρούρησιν τῆς συνοδείας καὶ ἐφωδιασμένου πρὸς τοῦτο διὰ κανονικῆς ἐντολῆς.

Le belligérant qui a accepté le secours est tenu, avant tout emploi, d'en faire la notification à son ennemi.

Art. 12.— Les personnes désignées dans les Articles 9, 10 et 11 continueront, après qu'elles seront tombées au pouvoir de l'ennemi, à remplir leurs fonctions sous sa direction.

Lorsque leur concours ne sera plus indispensable, elles seront renvoyées à leur armée ou à leur pays dans les délais et suivant l'itinéraire compatibles avec les nécessités militaires.

Elles emporteront, alors, les effets, les instruments, les armes et les chevaux qui sont leur propriété particulière.

Art. 13.— L' ennemi assurera au personnel visé par l'Article 9, pendant qu'il sera en son pouvoir, les mêmes allocations et la même solde qu'au personnel des mêmes grades de son armée.

CHAPITRE IV.
DU MATERIEL.

Art. 14.— Les formations sanitaires mobiles conserveront, si elles tombent au pouvoir de l'ennemi, leur matériel, y compris les attelages, quels que soient les moyens de transport et le personnel conducteur.

Toutefois, l'Autorité militaire compétente aura la faculté de s'en servir pour les soins des blessés et malades; la restitution du matériel aura lieu dans les conditions prévues pour le personnel sanitaire, et autant que possible, en même temps.

Art. 15.— Les bâtiments et le matériel des établissements fixes demeurent soumis aux lois de la guerre, mais ne pourront être détournés de leur emploi, tant qu'ils seront nécessaires aux blessés et aux malades.

Toutefois, les commandants des troupes d'opérations pourront en disposer, en cas de nécessités militaires importantes, en assurant au préalable le sort des blessés et malades qui s'y trouvent.

Art. 16.— Le matériel des Sociétés de secours, admises au bénéfice de la Convention conformément aux conditions déterminées par celle — ci, est considéré comme propriété privée, et, comme tel, respecté en toute circonstance, sauf le droit de réquisition reconnu aux belligérants selon les lois et usages de la guerre.

CHAPITRE V.
DES CONVOIS D'ÉVACUATION.

Art. 17.— Les convois d'évacuation seront traités comme les formations sanitaires mobiles, sauf les dispositions spéciales suivantes:

1o Le belligérant interceptant un convoi pourra, si les nécessités militaires l'exigent, le disloquer en se chargeant des malades et blessés qu'il contient.

2o Dans ce cas, l'obligation de renvoyer le personnel sanitaire, prévue à l'Article 12, sera étendue à tout le personnel militaire préposé au transport ou à la garde du convoi et muni à cet effet d'un mandat régulier.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 ὑποχρέωσις τῆς ἀποδόσεως τοῦ ὑγειονομικοῦ ὑλικοῦ ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς σιδηροδρομικοὺς συρμοὺς καὶ εἰς τὰ πλοῖα τῆς ἐσωτερικῆς ναυσιπλοΐας τὰ εἰδικῶς ὀργανωμένα διὰ τὰς διακομιδὰς ὡς καὶ εἰς τὸ ὑλικὸν τῆς διασκευῆς συνήθων ὀχημάτων σιδηροδρομικῶν συρμῶν καὶ πλοίων ἀνηκόντων τῇ ὑγειονομικῇ ὑπηρεσίᾳ.

Τὰ στρατιωτικὰ ὀχήματα, πλὴν τῶν τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας, δύνανται νὰ καταλαμβάνωνται μετὰ τῶν ὑποζυγίων των.

Τὸ πολιτικὸν προσωπικὸν καὶ τὰ ἐξ ἐπιτάξεως προερχόμενα διάφορα μεταγωγικὰ μέσα, συμπεριλαμβανομένου τοῦ σιδηροδρομικοῦ ὑλικοῦ καὶ τῶν πλοίων τῶν χρησιμοποιουμένων διὰ τὰς συνοδείας ὑπόκεινται εἰς τοὺς γενικοὺς κανόνας τοῦ διεθνοῦς δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΟΥ ΣΗΜΑΤΟΣ

Ἄρθρον 18.

Τιμῆς ἕνεκεν πρὸς τὴν Ἑλβετίαν, τὸ συμβολικὸν σῆμα τοῦ ἐρυθροῦ σταυροῦ ἐπὶ πεδίου λευκοῦ ἐσχηματισμένον δι' ἀναστροφῆς τῶν ὁμοσπονδιακῶν χρωμάτων, διατηρεῖται ὡς ἔμβλημα καὶ διακριτικὸν σημεῖον τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τῶν στρατῶν.

Ἄρθρον 19.

Τὸ ἔμβλημα τοῦτο εἰκονίζεται ἐπὶ τῶν σημαιῶν, ἐπὶ τῶν βραχιονιστήρων, ὡς καὶ ἐφ' ὅλου τοῦ ὑλικοῦ τοῦ ἀναγομένου τῇ ὑγειονομικῇ ὑπηρεσίᾳ, τῇ ἀδείᾳ τῆς ἁρμοδίας στρατιωτικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 20.

Τὸ προσωπικὸν τὸ προστατευόμενον δυνάμει τῶν ἄρθρων 9, ἐδάφ. α', 10 καὶ 11 φέρει, περὶ τὸν ἀριστερὸν βραχίονα βραχιονιστῆρα μετ' ἐρυθροῦ σταυροῦ ἐπὶ πεδίου λευκοῦ χορηγούμενον καὶ σφραγιζόμενον ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας στρατιωτικῆς ἀρχῆς, μετὰ πιστοποιητικοῦ ταυτότητος διὰ τοὺς προσκεκολλημένους εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν τῶν στρατευμάτων καὶ μὴ ἔχοντας στρατιωτικὴν στολήν.

Ἄρθρον 21.

Ἡ διακριτικὴ σημαία τῆς Συμβάσεως δὲν δύναται νὰ ὑψωθῇ εἰμὴ μόνον ἐπὶ τῶν ὑγειονομικῶν σχηματισμῶν καὶ καθιδρυμάτων ὧν ἐπιτάσσει αὐτὴ τὸν σεβασμὸν καὶ τῇ συγκαταθέσει τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς. Δέον νὰ συνοδεύηται ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς σημαίας τοῦ ἐμπολέμου ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται ὁ σχηματισμὸς ἢ τὸ καθίδρυμα. Ἐν τούτοις οἱ Ὑγειονομικοὶ Σχηματισμοὶ περιερχόμενοι εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἐχθροῦ, ὑψοῦσι μόνον τὴν σημαίαν τοῦ ἐρυθροῦ σταυροῦ ἐφ' ὅσον διατελοῦσιν ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ.

Ἄρθρον 22.

Οἱ Ὑγειονομικοὶ Σχηματισμοὶ τῶν οὐδετέρων χωρῶν, οἵτινες κατὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ 11 ἄρθρου προβλεπομένους ὅρους ἤθελον ἐξουσιοδοτηθῇ νὰ παράσχωσι τὰς ὑπηρεσίας των, ὀφείλουσι νὰ ὑψῶσι, μετὰ τῆς σημαίας τῆς Συμβάσεως, τὴν ἐθνικὴν σημαίαν τοῦ ἐμπολέμου, ἐξ οὗ ἐξαρτῶνται.

Ἐπ' αὐτῶν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 23.

Τὸ ἔμβλημα τοῦ ἐρυθροῦ σταυροῦ ἐπὶ λευκοῦ πεδίου καὶ αἱ λέξεις «ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ» ἢ «ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ» δὲν δύνανται νὰ χρησιμοποιῶνται, εἴτε ἐν καιρῷ εἰρήνης, εἴτε ἐν καιρῷ πολέμου, εἰμὴ μόνον ὅπως προστατεύωσιν ἢ καταδεικνύωσι τοὺς Ὑγειονομικοὺς Σχηματισμοὺς καὶ τὰ Καθιδρύματα, τὸ προσωπικὸν καὶ τὸ ὑλικὸν ἅτινα προστατεύονται ὑπὸ τῆς Συμβάσεως.

L'obligation de rendre le matériel sanitaire, prévue à l'Article 14, s'appliquera aux trains de chemins de fer et bateaux de la navigation intérieure spécialement organisés pour les évacuations, ainsi qu'au matériel d'aménagement des voitures, trains et bateaux ordinaires appartenant au service de santé.

Les voitures militaires, autres que celles du service de santé, pourront être capturées avec leurs attelages.

Le personnel civil et les divers moyens de transport provenant de la réquisition y compris le matériel de chemin de fer et les bateaux utilisés pour les convois, seront soumis aux règles générales du droit des gens.

CHAPITRE VI.

DU SIGNE DISTINCTIF.

Art. 18.— Par hommage pour la Suisse, le signe héraldique de la croix rouge sur fond blanc, par interversion des couleurs fédérales, est maintenu comme emblème et signe distinctif du service sanitaire des armées.

Art. 19.— Cet emblème figure sur les drapeaux, les brassards, ainsi que sur tout le matériel se rattachant au service sanitaire, avec la permission de l'Autorité militaire compétente.

Art. 20.— Le personnel protégé en vertu des Articles 9, alinéa 1er, 10 et 11, porte, fixé au bras gauche, un brassard avec croix rouge sur fond blanc, délivré et timbré par l'Autorité militaire compétente, accompagné d'un certificat d'identité pour les personnes rattachées au service de santé des armées et qui n'auraient pas d'uniforme militaire.

Art. 21.— Le drapeau distinctif de la Convention ne peut être arboré que sur les formations et établissements sanitaires qu'elle ordonne de respecter et avec le consentement de l'Autorité militaire. Il devra être accompagné du drapeau national du belligérant dont relève la formation ou l'établissement.

Toutefois les formations sanitaires tombées au pouvoir de l'ennemi n'arboreront pas d'autre drapeau que celui de la Croix-Rouge, aussi longtemps qu'elles se trouveront dans cette situation.

Art. 22.— Les formations sanitaires des pays neutres, qui, dans les conditions prévues par l'Aricle 11, auraient été autorisées à fournir leurs services, doivent arborer, avec le drapeau de la Convention, le drapeau national du belligérant dont elles relèvent.

Les dispositions du deuxième alinéa de l'Article précédent leur sont applicables.

Art. 23.— L'emblème de la croix rouge sur fond blanc et les mots Croix Rouge ou Croix de Genève ne pourront être employés, soit en temps de paix, soit en temps de guerre, que pour protéger ou désigner les formations et établissements sanitaires, le personnel et le matériel protégés par la Convention.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VII.

ΠΕΡΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

Ἄρθρον 24.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως εἰσὶν ὑποχρεωτικαὶ μόνον διὰ τὰς συμβαλλομένας Δυνάμεις, ἐν περιπτώσει πολέμου μεταξὺ δύο ἢ πλειόνων ἐξ αὐτῶν. Αἱ διατάξεις αὗται παύουσιν ὀφσαι ὑποχρεωτικαί, ἂν τις τῶν ἐμπολέμων Δυνάμεων δὲν εἶναι ἐκ τῶν ὑπογραψασῶν τὴν Σύμβασιν.

Ἄρθρον 25.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἐμπολέμων στρατῶν ὀφείλουσι νὰ μεριμνῶσι περὶ τῶν λεπτομερειῶν τῆς ἐκτελέσεως τῶν προηγουμένων ἄρθρων, ὡς καὶ περὶ τῶν μὴ προβλεπομένων περιπτώσεων, κατὰ τὰς ὁδηγίας τῶν οἰκείων Κυβερνήσεων καὶ συμφώνως ταῖς γενικαῖς ἀρχαῖς τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 26.

Αἱ ὑπογράψασαι Κυβερνήσεις θέλουσι λάβει τ' ἀναγκαῖα μέτρα ὅπως διδάξωσι τὰ στρατεύματα αὐτῶν, ἰδίως δὲ τὸ προστατευόμενον προσωπικόν, τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ καταστήσωσιν αὐτὰς γνωστὰς εἰς τὸ Κοινόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VIII.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ

Ἄρθρον 27.

Αἱ συμβληθεῖσαι Κυβερνήσεις, τῶν ὁποίων ἡ νομοθεσία δὲν εἶναι τυχὸν ἀπὸ τοῦδε ἐπαρκής, ὑποχρεοῦνται νὰ λάβωσιν ἢ νὰ προτείνωσιν εἰς τὰ νομοθετικὰ αὐτῶν σώματα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ὅπως ἐμποδίσωσιν ἐν παντὶ χρόνῳ τὴν χρῆσιν, ὑπὸ ἰδιωτῶν ἢ ὑπὸ συλλόγων ἄλλων ἢ τῶν ἐχόντων δικαίωμα δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως, τοῦ ἐμβλήματος ἢ τῆς ἐπωνυμίας «Ἐρυθρὸς Σταυρὸς» ἢ «Σταυρὸς τῆς Γενεύης» ἰδίως πρὸς ἐμπορικὸν σκοπὸν δι' ἐμπορικῶν ἢ βιομηχανικῶν σημάτων. Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς χρήσεως τοῦ ἐμβλήματος ἢ τῆς περὶ ἧς πρόκειται ἐπωνυμίας θέλει ἰσχύει ἀπὸ τῆς ὁριζομένης ὑφ' ἑκάστης νομοθεσίας ἐποχῆς τὸ βραδύτερον δὲ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως. Ἀπὸ δὲ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος ταύτης δὲν ἐπιτρέπεται πλέον ἡ παροχὴ ἐμπορικοῦ ἢ βιομηχανικοῦ σήματος ἀντικειμένου εἰς τὴν ἄνω ἀπαγόρευσιν.

Ἄρθρον 28.

Αἱ συμβληθεῖσαι Κυβερνήσεις ὑποχρεοῦνται ὡσαύτως νὰ λάβωσιν ἢ νὰ προτείνωσιν εἰς τὰ νομοθετικὰ αὐτῶν σώματα, ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῶν στρατιωτικῶν ποινικῶν νομοθεσιῶν των, τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ὅπως καταστέλλωσιν ἐν καιρῷ πολέμου τὰς κατὰ μέρος πράξεις λεηλασίας καὶ κακῆς μεταχειρίσεως τῶν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν τῶν στρατευμάτων, καὶ ὅπως τιμωρῶσιν ὡς ἰδιοποίησιν στρατιωτικῶν σημάτων, τὴν παράνομον χρῆσιν τῆς σημαίας καὶ τοῦ βραχιονιστῆρος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ὑπὸ στρατιωτικῶν ἢ ἰδιωτῶν μὴ προστατευομένων διὰ τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Θέλουσι δὲ κοινοποιῇ πρὸς ἀλλήλας, διὰ τοῦ Ἑλβετικοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου, τὸ βραδύτερον ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς κυρώσεως τῆς παρούσης Συμβάσεως, τὰς εἰς τὴν καταστολὴν ταύτην σχετικὰς διατάξεις.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 29.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐπικυρωθήσεται ὡς οἷόν τε τάχιον:

Αἱ ἐπικυρώσεις κατατεθήσονται ἐν Βέρνῃ. Περὶ τῆς καταθέσεως ἑκάστης ἐπικυρώσεως συνταχθήσεται πρωτό-

CHAPITRE VII.

DE L'APPLICATION ET DE L'EXECUTION DE LA CONVENTION.

Art. 24.—Les dispositions de la présente Convention ne sont obligatoires que pour les Puissances contractantes, en cas de guerre entre deux ou plusieurs d'entre elles. Ces dispositions cesseront d'être obligatoires du moment où l'une des Puissances belligérantes ne serait pas signataire de la Convention.

Art. 25.— Les commandants en chef des armées belligérantes auront à pourvoir aux détails d'exécution des Articles précédents, ainsi qu'aux cas non prévus, d'après les instructions de leurs Gouvernements respectifs et conformément aux principes généraux de la présente Convention.

Art. 26.— Les Gouvernements signataires prendront les mesures nécessaires pour instruire leurs troupes, et spécialement le personnel protégé, des dispositions de la présente Convention et pour les porter à la connaissance des populations.

CHAPITRE VIII

DE LA REPRESSION DES ABUS ET DES INFRACTIONS

Art. 27.— Les Gouvernements signataires, dont la législation ne serait pas dés à présent suffisante, s'engagent à prendre ou à proposer à leurs législatures les mesures nécessaires pour empêcher en tout temps l'emploi, par des particuliers ou par des sociétés autres que celles y ayant droit en vertu de la présente Convention, de l'emblème ou de la dénomination de Croix Rouge ou Croix de Genève, notamment dans un but commercial, par le moyen de marques de fabrique ou de commerce.

L'interdiction de l'emploi de l'emblème ou de la dénomination dont il s'agit produira son effet à partir de l'époque déterminée par chaque législation et, au plus tard, cinq ans après la mise en vigueur de la présente Convention. Dès cette mise en vigueur, il ne sera plus licite de prendre une marque de fabrique ou de commerce contraire à l'interdiction.

Art. 28.— Les Gouvernements signataires s'engagent également à prendre ou à proposer à leurs législatures en cas d'insuffisance de leurs lois pénales militaires, les mesures nécessaires pour réprimer, en temps de guerre, les actes individuels de pillage et de mauvais traitements envers des blessés et malades des armées, ainsi que pour punir, comme usurpation d'insignes militaires, l'usage abusif du drapeau et du brassard de la Croix-Rouge par des militaires ou des particuliers non protégés par la présente Convention.

Ils se communiqueront, par l'intermédiaire du Conseil fédéral suisse, les dispositions relatives à cette répression, au plus tard dans les cinq ans de la ratification de la présente Convention.

DISPOSITIONS GÉNÉRALES

Art. 29.—La présente Convention sera ratifiée aussitôt que possible. Les ratifications seront déposées à Berne.

Il sera dressé du dépôt de chaque ratification un procès — verdal dont une copie, certifiée conforme

κόλλον, οὕτινος ἀντίγραφον κεκυρωμένον ἐπιδοθήσεται διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ πρὸς πάσας τὰς συμβαλλομένας Δυνάμεις.

Ἄρθρον 30.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις τεθήσεται ἐν ἰσχύι δι' ἑκάστην Δύναμιν ἓξ μῆνας μετὰ τὴν χρονολογίαν τῆς καταθέσεως τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 31.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις, δεόντως κυρωθεῖσα, ἀντικαταστήσει τὴν Σύμβασιν τῆς 22 Αὐγούστου 1864 ἐν ταῖς μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν σχέσεσιν. Ἡ δὲ τοῦ 1864 Σύμβασις τηρεῖται ἐν ἰσχύι ἐν ταῖς σχέσεσι μεταξὺ τῶν ὑπογραψάντων αὐτὴν Μερῶν, ἅτινα δὲν ἤθελον κυρώσει ὡσαύτως τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

Ἄρθρον 32.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις δύναται μέχρι τῆς 31 προσεχοῦς Δεκεμβρίου νὰ ὑπογραφῇ ὑπὸ τῶν Δυνάμεων τῶν ἀντιπροσωπευθεισῶν ἐν τῇ Συνδιασκέψει τῇ ἀρξαμένῃ τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἐν Γενεύῃ τὴν 11 Ἰουνίου 1906, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν Δυνάμεων τῶν μὴ ἀντιπροσωπευθεισῶν μὲν κατὰ τὴν Συνδιάσκεψιν ταύτην, ὑπογραψασῶν ὅμως τὴν Σύμβασιν τοῦ 1864.

Ὅσαι ἐκ τῶν Δυνάμεων τούτων, μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1906, δὲν ὑπογράψωσι τὴν παροῦσαν Σύμβασιν, μένουσιν ἐλεύθεραι νὰ προσχωρήσωσιν εἰς αὐτὴν ἀκολούθως. Ὀφείλουσι νὰ γνωστοποιήσωσι τὴν προσχώρησιν αὐτῶν δι' ἐγγράφου γνωστοποιήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον καὶ ἀνακοινουμένης ὑπὸ τούτου πρὸς πάσας τὰς συμβαλλομένας Δυνάμεις.

Αἱ ἄλλαι Δυνάμεις δύνανται νὰ ζητήσωσιν ὅπως προσχωρήσωσι κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον, ἀλλ' ἡ αἴτησις αὐτῶν δὲν θέλει ἐφαρμοσθῇ ἀποτελεσματικῶς εἰμὴ ἐάν, ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως ταύτης πρὸς τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον, δὲν ὑποβληθῇ αὐτῷ ἀντίρρησις ὑπό τινος τῶν συμβληθεισῶν Δυνάμεων.

Ἄρθρον 33.

Ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων Μερῶν δικαιοῦται νὰ καταγγείλῃ τὴν παροῦσαν Σύμβασιν. Ἡ καταγγελία αὕτη δὲν θέλει ἀποφέρει τ' ἀποτελέσματα αὐτῆς εἰμὴ μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐγγράφου γνωστοποιήσεως πρὸς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον, ὅπερ ἀνακοινοῖ ἀμέσως ταύτην πρὸς πάντα τὰ ἄλλα συμβληθέντα Μέρη.

Ἡ καταγγελία αὕτη ἰσχύει μόνον ὡς πρὸς τὴν Δύναμιν τὴν γνωστοποιήσασαν αὐτήν.

Πρὸς βεβαίωσιν τούτων, οἱ Πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτῆς τὰς ἑαυτῶν σφραγῖδας.

Συνετάχθη ἐν Γενεύῃ, τῇ ἕκτῃ Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἕκτου ἔτους, ἐν ἑνὶ μόνῳ πρωτοτύπῳ, ὅπερ θὰ μένῃ κατατεθειμένον ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας, καὶ οὗτινος κεκυρωμένα ἀντίγραφα ἐπιδοθήσονται διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ πρὸς τὰς συμβαλλομένας Δυνάμεις.

Art. 30.— La présente Convention entrera en vigueur pour chaque Puissance six mois après la date du dépôt de sa ratification.

Art. 31.—La présente Convention, dûment ratifiée, remplacera la Convention du 22 août 1864 dans les rapports entre les Etats contractants.

La Convention de 1864 reste en vigueur dans les rapports entre les Parties qui l'ont signée qui ne ratifieraient pas également la présente Convention.

Art. 32.—La présente Convention pourra, jusqu'au 31 décembre prochain, être signée par les Puissances représentées à la Conférence qui s'est ouverte à Genève le 11 juin 1906, ainsi que par les Puissances non représentées à cette Conférence qui ont signé la Convention de 1864.

Celles de ces Puissances qui, au 31 Décembre 1906, n'auront pas signé la présente Convention resteront libres d'y adhérer par la suite. Elles auront à faire connaître leur adhésion au moyen d'une notification écrite adressée au Conseil fédéral suisse et communiquée par celui—ci à toutes les Puissances contractantes.

Les autres Puissances pourront demander à adhérer dans la même forme, mais leur demande ne produira effet que si, dans le délai d'un an à partir de la notification au Conseil fédéral, celui—ci n'a reçu d'opposition de la part d'aucune des Puissances contractantes.

Art. 33.— Chacune des Parties contractantes aura la faculté de dénoncer la présente Convention. Cette dénonciation ne produira ses effets qu'un an après la la notification faite par écrit au Conseil fédéral, celui — ci communiquera immédiatement la notification à toutes les autres Parties Contractantes.

Cette dénonciation ne vaudra qu'à l'égard de la Puissance qui l'aura notifiée.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont signé la présente Convention et l'ont revêtue de leurs cachets.

Fait à Genève, le six juillet mil neuf sent six, en un seul exemplaire, qui restera déposé dans les archives de la Confédération Suisse, et dont des copies, certifiées conformes, seront remises par la voie diplomatique aux Puissances contractantes.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς
Ν. Πολίτης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. Δ. Τσιριμώκος

(4)

Περὶ δεκαπενταετοῦς ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου τῆς Α΄ Κατηγορίας (οἰκοδομῶν) τοῦ νόμου 1640, ὡς καὶ ἐκ τοῦ φόρου ὑπερτιμήματος καὶ ὑπερεισοδήματος τοῦ νόμου 1642 τῶν ἐντὸς τῆς ἐκτάσεως τῆς κτηματικῆς ὁμάδος τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης ἀνεγερθησομένων οἰκοδομῶν κλπ.

Νόμος 2411

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἡ § 10 τοῦ νόμου 1640 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἑξῆς:

10. Ἀπαλλάσσονται καθ' ὅλην τὴν δεκαπενταετῆ περίοδον, ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1920 μέχρι 31 Μαρτίου 1935 τὰ εἰσοδήματα ἐξ οἰκοδομῶν ἀνεγερθησομένων κατὰ τὴν ἄνω δεκαπενταετῆ περίοδον ἐντὸς τῆς ἐκτάσεως τῆς κτηματικῆς ὁμάδος τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ὡς ἄνω οἰκοδομαὶ ἀπαλλάσσονται ἐπίσης κατὰ τὴν ὡς ἄνω δεκαπενταετῆ περίοδον τοῦ φόρου ὑπερτιμήματος καὶ ὑπερεισοδήματος τοῦ νόμου 1642.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἐνοικιαστὴς τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων τῆς χρήσεως 1919-1920 τοῦ δήμου Ἀθηναίων ἀπαλλάσσεται ἀναλόγου ἐνοικίου τοῦ φόρου τούτου, ἐφόσον συνεπείᾳ αἰτήσεώς του, ἠθέλε βεβαιωθῇ ὅτι περιωρίσθη ἡ εἴσπραξις τῶν δικαιωμάτων του καὶ ὑπέστη θετικὴν ζημίαν ἐκ τῆς ὅλης ἐνοικιάσεως, λόγῳ τῆς διατιμήσεως τοῦ κρέατος καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀπαγορεύσεως τῆς καθ' ἑκάστην ἡμέραν σφαγῆς τῶν μικρῶν ζώων (ἀμνῶν, ἐριφίων κ.τλ.)

Περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς ταύτης ἀποφαίνονται αἱ τοῦ νόμου 842 τοῦ 1917 καὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντος Β. διατάγματος τῆς 6 Νοεμβρίου 1917 ἐπιτροπαί, κατὰ τὴν καθοριζομένην περὶ αὐτῶν διαδικασίαν.

Ἄρθρον 4.

Ἐπὶ τῶν ἀποδημησάντων ἢ βίᾳ ἐκτοπισθέντων κατὰ τὴν Βουλγαρικὴν κατοχὴν κατοίκων τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, τὸ ἔκτακτον κέρδος φορολογικῆς τινος περιόδου μειοῦται κατὰ τὸ σύνηθες κέρδος, οὗτινος ἐστερήθη ὁ φορολογούμενος κατ' ἄλλας προγενεστέρας ἢ μεταγενεστέρας φορολογικὰς περιόδους συνεπείᾳ τῆς τοιαύτης ἀποδημήσεως ἢ ἐκτοπισμοῦ του. Ἡ ἔκπτωσις αὕτη ἐνεργεῖται ἐκ τῶν φορολογικῶν περιόδων, καθ' ἃς ἐπραγματοποίησεν ὁ φορολογούμενος ἔκτακτον κέρδος κατὰ τὴν χρονολογικὴν αὐτῶν σειράν.

Ἄρθρον 5.

Οἱ κατέχοντες ἐν τῇ Νήσῳ Λέσβῳ, ἐλαία παλαιᾶς ἐσοδείας πρὸ τοῦ ἔτους 1917, καὶ ἐφωδιασμένοι μὲ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Νόμου 968 ἄδειαν τοῦ ἔτους 1917 «περὶ μειώσεως τοῦ ἐν ταῖς Νέαις Χώραις, πλὴν Κρήτης καὶ Σάμου, εἰσπραττομένου φόρου δεκάτης, καταργήσεως αὐτοῦ ἐπί τινων προϊόντων κλπ.», ὑποχρεοῦνται ἵνα ἐξαγάγωσι ταῦτα ἀτελῶς ἐπὶ τῇ προταγωγῇ τῆς ἐγγράφου ταύτης ἀδείας, εἰς τὴν οἰκείαν τελωνιακὴν Ἀρχήν, μέχρι τέλους τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Αὐγούστου.

Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης αἱ ἐν λόγῳ ἄδειαι ἀκυροῦνται, τοῦ ἐξαχθησομένου ἐλαίου ὑποβληθησομένου εἰς τὴν κατὰ νόμον φορολογίαν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἀποζημίωσις ἑκάστου τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς τοῦ νόμου 842, ὡς ἐτροποποιήθη οὗτος διὰ μεταγενεστέρων νόμων, ὁρίζεται δι' ἑκάστην ὑπόθεσιν, ἡ ἐφ' ἧς ἀπόφασις ἐκδοθήσεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς δραχμὰς 2 προκειμένου περὶ ὑποθέσεων δεκάτης καὶ εἰς λεπτὰ 50 προκειμένου περὶ τοιούτων κτηματικοῦ φόρου.

Ἄρθρον 7.

1 Εἰς τὴν § 1 τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ 1641 νόμου προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Δύναται ὅμως καὶ ἄνευ τοῦ ἀνωτέρω πιστοποιητικοῦ νὰ συνταχθῇ τοιοῦτον συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον, ἂν ὁ συμβολαιογράφος πεισθῇ ὑπὸ ἀτομικήν του εὐθύνην, ἐπαγομένην τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐν ἄρθρῳ 57 § 2 ποινῆς, ὅτι ὁ μεταβιβάζων τὴν κυριότητα ἢ συνιστῶν πραγματικὸν ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου δικαίωμα κατοικεῖ ἐκτὸς τῆς ἕδρας τῆς Οἰκ. Ἐφορίας καὶ ὅτι ἡ κατὰ κληρονομίαν ἢ κληροδοσίαν μεταβίβασις ἐγένετο ἐν χρόνῳ καθ' ὃν δὲν ἐπεβάλλετο φόρος ἐπὶ τῶν κληρονομικῶν ἢ ἐπὶ τῶν κατιόντων πρώτου βαθμοῦ, ἂν περὶ τοιαύτης κληρονομίας πρόκηται. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ πιστοποιητικὸν δέον νὰ προσαχθῇ ὑπὸ τοῦ μεταβιβάζοντος τὴν κυριότητα κλπ. καὶ ἐπισυναφθῇ εἰς τὸ συμβόλαιον ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως τούτου συντασσομένης ὑπ' αὐτὸ σχετικῆς πράξεως. Ὁ συμβολαιογράφος ὀφείλει νὰ ὑπομνήσῃ τοῖς συμβαλλομένοις τὰς ὑποχρεώσεις των καὶ τὰς τοῦ νόμου ποινὰς καὶ νὰ ποιήσηται περὶ τούτου καὶ τῶν ἀνωτέρω μνείαν ἐν τῷ συμβολαίῳ, νὰ εἰδοποιήσῃ δὲ τὸν Οἰκ. Ἔφορον ἂν δὲν προσήχθη τὸ ἀνωτέρω πιστοποιητικὸν ἐντὸς τῆς τριμήνου προθεσμίας».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 55 τοῦ αὐτοῦ 1641 νόμου προστίθεται πέμπτη παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«5. Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τοὺς ἐν τῇ περιπτώσει τῆς § 1 ἐδαφ. Ϛ΄ τοῦ ἄρθρου 51 ἀναριθῶς δηλοῦντας τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομουμένου».

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 59 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον ὑπάκεινται καὶ οἱ καθ' ὑπόχρεούμενοι μὴ προσάγοντες τῷ συμβολαιογράφῳ τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 51 § 1 ἐδ. Ϛ΄ πιστοποιητικὸν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τούτου ὁριζομένης τριμήνου προθεσμίας».

Ἄρθρον 8.

Ἐκ τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. διατάγματος τῆς 31 Ἰουλίου 1919 κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 1992 τῆς 28 Ἰανουαρίου 1920 καὶ τροποποιηθέντος διὰ τοῦ δευτέρου ἄρθρου τοῦ ἰδίου Νόμου, ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «οἰκοδιδάσκαλος καὶ μουσικοδιδάσκαλος».

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος, οὗτινος αἱ λεπτομέρειαι ἐπιτρέπεται νὰ κανονίζωνται διὰ Β. Διαταγμάτων, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Μ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰ. Δ. Τσιριμῶκος

(5)

Περὶ παρατάσεως προθεσμίας πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεων φορολογίας καθαρῶν προσόδων.

Νόμος 2412

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1920-1921 μετατίθεται ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου εἰς τὸν μῆνα Μάϊον ἡ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους προθεσμία πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεων φόρου καθαρῶν προσόδων ὡς καὶ ἡ προθεσμία τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα Ἀπρίλιον καταβλητέων δόσεων τοῦ αὐτοῦ φόρου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 1992 τοῦ κυρώσαντος τὸ ἀπὸ 31 Ἰουλίου 1919 Νομοθετικὸν διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων φορολογικῶν νόμων» προστεθεῖσα εἰς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ ρηθέντος διατάγματος παράγρ. 5 καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

§ 1. Ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεων, φόρου ἐκτάκτων κερδῶν τῶν ἐτῶν 1915, 1916, 1917 καὶ 1918 τῶν φορολογουμένων τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ τῆς περιφερείας Νιγρίτης παρατείνεται μέχρι τέλους Μαΐου 1920.

Αἱ δυνάμει τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ ἀπὸ 31 Ἰουλίου 1919 Νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων φορολογικῶν νόμων» παραταθεῖσαι μέχρι τέλους Αὐγούστου 1919 προθεσμίαι ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη, ἥτις κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις περὶ φορολογίας των ἐκτάκτων κερδῶν ἤθελε λήξει πρὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1920 διὰ τὴν πληρωμὴν φόρου ἐκτάκτων κερδῶν ἐκ πωλήσεως ἢ ἀπωλείας πλοίων, παρατείνονται μέχρι τέλους Αὐγούστου 1920 μετὰ τοῦ φόρου ὅμως καταβάλλεται καὶ τόκος πρὸς ὀκτὼ τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως (8 %) ἐπὶ τῶν ὀφειλομένων δέκα πέντε ἑκατοστῶν (15/00) αὐτοῦ, ὑπολογιζόμενος ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ὡς ἄνω παρατεινομένων προθεσμιῶν.

§ 2. Παρελθούσης τῆς 31 Αὐγούστου 1920 οἱ καθυστεροῦντες ὀφειλέται ὑποβληθήσονται καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν προσθέτου τέλους πέντε τοῖς ἑκατὸν (5 ο/ο) ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ φόρου καθ' ἑκαστον μῆνα καθυστερήσεως ἢ κλάσμα μηνός. Τὸ πρόσθετον τοῦτο τέλος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ εἴκοσιν ἑκατοστὰ (20/00) τοῦ συνολικοῦ φόρου. Οἱ τυχὸν δὲ καταβάλλοντες ὁλόκληρον τὸν φόρον ἢ πρόσθετα τέλη εἰσπράξεως δικαιοῦνται ἐπιστροφῆς, ἐὰν ὑποβάλωσιν αἴτησιν περὶ τούτου εἰς τὸν ἀριθμὸν Ταμίαν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1920.

§ 3. Ἡ κατόπιν τῆς παρατάσεως τῶν ὡς ἄνω προθεσμιῶν διετὴς προθεσμία πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 8 Μαρτίου 1919 «περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τῶν νόμων 1043, 1285, 1598 καὶ 1678» τοῦ κυρωθέντος διὰ του νόμου 1986, ὑποχρεώσεως πρὸς ἀγορὰν ξένου πλοίου ἢ παραγγελίαν νέου τοιούτου, λογίζεται ἀρχομένη ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1920.

Ἄρθρον 3.

Αἱ προθεσμίαι Δεκεμβρίου 1918 καὶ Δεκεμβρίου 1919 πρὸς ἐπίδοσιν ἐμπροθέσμων δηλώσεων τῶν μεγάλων ζώων ἐν τῷ Παλαιῷ Βασιλείῳ, διὰ τὰ ἔτη 1918—19 καὶ 1919—20, ὡς παρετάθησαν διὰ προγενεστέρων νόμων, παρατείνονται καὶ ἐφεξῆς μέχρι τέλους Ἰουνίου 1920.

Αἱ τυχὸν ἐπιδοθεῖσαι καταγγελίαι εἶναι ἔγκυροι ὡς πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἤθελον δηλώσει ἐμπροθέσμως τὰ μεγάλα ζῷά των ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὁποίας ἄρχεται ἡ παραγραφή των.

Ἐπίσης εἶναι ἔγκυροι καὶ αἱ πρὸ τῆς συζητήσεως τῶν καταγγελιῶν ἐπιδοθεῖσαι ἐμπρόθεσμοι δηλώσεις, τῶν καταβλητέων προσθέτων φόρων μὴ ἐπιστρεφομένων.

Αἱ δὲ τυχὸν ἐκδοθεῖσαι κατόπιν καταγγελιῶν, ἐπὶ παραβλέψει δηλώσεως τῶν μεγάλων ζώων τῶν ἐτῶν τούτων, καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις δὲν ἐκτελοῦνται, μόνον ὡς πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἤθελον ἐπιδώσει δηλώσεις ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἐπιστρεφομένου εἰς τοὺς ἐξ αὐτῶν καταβαλόντας τοῦ ἡμίσεως τοῦ προστίμου.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου οὗ αἱ λεπτομέρειαι ἐπιτρέπεται νὰ κανονίζωνται διὰ Β. διαταγμάτων, ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰ. Δ. Τσιριμῶκος

(6)

Περὶ Ὑποθηκικῶν Τραπεζῶν.

Νόμος 2413

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Τραπεζιτικαὶ ἐπιχειρήσεις ἱδρυμέναι ἢ ἱδρυθησόμεναι ὑπὸ τύπον Ἑλληνικῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρίας, ὧν τὸ καταβεβλημένον κεφάλαιον ἀνέρχεται τουλάχιστον εἰς δέκα ἑκατομμύρια δραχμῶν, δικαιοῦνται νὰ ἐκδίδωσιν ὁμολογίας (ὑποθηκόγραφα) ὀνομαστικάς, εἰς διαταγὴν ἢ εἰς τὸν κομιστὴν ἐξησφαλισμένας δι' ὑποθηκοδανείων.

Αἱ ὁμολογίαι αὗται καλοῦνται «Ὁμολογίαι Ναυτικῆς καὶ Κτηματικῆς Πίστεως».

Ἄρθρον 2.

Τὸ σύνολον τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ εὑρισκομένων ὑποθηκογράφων ὀφείλει νὰ καλύπτεται πάντοτε δι' ὑποθηκῶν

κατ' ελάχιστον ίσου ποσού κατά κεφάλαιον και τόκους επί τη βάσει της ονομαστικής αξίας των ομολογιών. Μέχρις ού καταστή δυνατή η τοποθέτησις εις υποθηκοδάνεια των εκ της εκδόσεως ομολογιών εισπραττομένων χρημάτων ως και εις πάσαν περίπτωσιν, καθ' ην η υπάρχουσα ισορροπία διαταραχθή και αι εν κυκλοφορία ομολογίαι δεν καλύπτονται κατά το σύνολον δι' υποθηκοδανείων, δεν είναι δε δυνατή η άμεσος συμπλήρωσις διά παροχής προ καταβολών επί υποθήκη ή η ισορρόπησις δι' αφαιρέσεως εκ της κυκλοφορίας ομολογιών, τα μη κεκαλυμμένα δι' υποθηκοδανείων ποσά δύνανται είτε να παραμένωσιν εις μετρητά είτε να τοποθετώνται προσωρινώς εις ομολογίας ή έντοκα γραμμάτια του ελληνικού δημοσίου ή ομολογίας της Εθνικής Τραπέζης της Ελλάδος, ως και εις ομολογίας Ελληνικών Ανωνύμων Εταιρειών ησφαλισμένας εμπραγμάτως.

Άρθρον 3.

Ομολογίαι δεν επιτρέπεται να εκδοθώσιν κατά ποσόν ανώτερον του δεκαπλασίου του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου, του τακτικού αποθεματικού και του ειδικού αποθεματικού του προοριζομένου προς εξασφάλισιν των ομολογιούχων.

Άρθρον 4.

Τα εκ της διαθέσεως των ομολογιών προερχόμενα χρήματα χρησιμοποιούνται αποκλειστικώς διά προκαταβολάς επί υποθήκη οικοδομημάτων, ετέρων μονίμων εγκαταστάσεων, οικοπέδων, υπό κατασκευήν οικοδομών μέχρι των 3[5, και εις εξαιρετικάς περιπτώσεις μέχρι των 2[3 της εκτιμηθείσης αξίας αυτών, ως και διά προκαταβολήν επί υποθήκη πλοίων μέχρι του 1[2, και εις εξαιρετικάς περιπτώσεις μέχρι των 3[5 της εκτιμηθείσης αξίας αυτών.

Άπαντα ταύτα οφείλουσι να ώσι δεκτικά ασφαλίσεως.

Προκαταβολαί δίδονται κατά κανόνα μόνον επί πρώτη υποθήκη.

Ως κάλυμμα των ομολογιών δεν δύνανται να χρησιμεύσωσι δάνεια, εφ' όσον έχουσιν ως εξασφάλισιν α) Μεταλλεία, Λατομεία και Ορυχεία β) ακίνητα εν συνιδιοκτησία εξ αδιαιρέτου εφ' όσον δεν δίδεται η υποθήκη εφ' ολοκλήρου του αντικειμένου τη συναινέσει απάντων των συνιδιοκτητών και γ) 50 ο[ο εκάστοτε ή μικρότερον μερίδιον επί πλοίου.

Άρθρον 5.

Αι υπό της Τραπέζης ως κάλυμμα των ομολογιών προοριζόμεναι υποθήκαι οφείλουσι να καταχωρώνται εις ειδικόν μητρώον. Εις το αυτό μητρώον καταχωρούνται και τα στοιχεία εκείνα του ενεργητικού, άτινα αντικαθιστώσι προσωρινώς υποθηκοδάνεια. Η καταχώρησις αυτών εις το μητρώον αποτελεί δέσμευσιν των στοιχείων τούτων προς εξασφάλισιν των ομολογιών. Η εξάλειψις των ετέρων τούτων στοιχείων εκ του μητρώου γίνεται εφ' όσον εγένετο η δέουσα συμπλήρωσις δι' υποθηκοδανείων και καταγώρησις αυτών. Εξάλειψις υποθηκοδανείων εκ του μητρώου γίνεται κατ' εκλογήν της Τραπέζης κατά το ποσόν, καθ' ο υπερβαίνουσι ταύτα το ποσόν των εν κυκλοφορία ομολογιών.

Άρθρον 6.

Εν περιπτώσει πτωχεύσεως της Τραπέζης αι απαιτήσεις των τοιούτων ομολογιούχων, καταταττόμεναι εξ ίσου, προτιμώνται πασών των απαιτήσεων των ετέρων δανειστών επί των ποσών, άτινα αντιπροσωπεύουσι τα υποθηκοδάνεια, ως και τα έτερα στοιχεία του ενεργητικού κατά το άρθρον 2, εφ' όσον άπαντα ταύτα είσι κατακεχωρημένα εις το ειδικόν μητρώον. Εν περιπτώσει μη πλήρους ικανοποιήσεως των ομολογιούχων, το παρουσιαζόμενον έλλειμμα κατατάσσεται ως εγχειρόγραφον επί της λοιπής περιουσίας της Εταιρίας.

Εν περιπτώσει, καθ' ην εύρίσκονται εις την ιδιοκτησίαν της Τραπέζης ομολογίαι, κατακεχωρημέναι εις τον λογαριασμόν χρεωγράφων ιδιοκτησίας, αύτης, και ανήκουσαι ουνεπώς εις την όμαδα των δανειστών, συνυπολογίζονται μετά των απαιτήσεων εκ των λοιπών ομολογιών, αίτινες απολαμβάνουσι του δικαιώματος προτιμήσεως, ώστε τα εις αυτάς κατανεμόμενον μέρος περιέρχεται εις την όμαδα.

Άρθρον 7.

Αι Τράπεζαι, αίτινες θέλουσι να εκδώσωσιν ομολογίας οφείλουσι να συντάξωσι ειδικόν κανονισμόν περιλαμβάνοντα πλήρεις λεπτομερείας περί του τρόπου της εκδόσεως, αφαιρέσεως εκ της κυκλοφορίας και εξοφλήσεως των ομολογιών, της παραχωρήσεως των υποθηκοδανείων και της εξοφλήσεως αυτών, της ασφαλίσεως των εις υποθήκην διδομένων αντικειμένων, της εκτιμήσεως της αξίας αυτών και του σχηματισμού ειδικού αποθεματικού προς εξασφάλισιν των ομολογιούχων.

Ο κανονισμός ούτος δεν να εγκριθή υπό του Υπουργείου της Εθνικής Οικονομίας, προκαλούντος εν προκειμένω γνωμοδότησιν του γνωμοδοτικού συμβουλίου του εμπορίου.

Άρθρον 8.

Ο παρών νόμος θέλει τεθή εις εφαρμογήν άμα τη δημοσιεύσει Β. διατάγματος εκδιδομένου μετά γνωμοδότησιν του γνωμοδοτικού συμβουλίου του εμπορίου και διακανονίζοντος τους όρους οίτινες οφείλουσι να τηρώνται κατά τας εκδόσεις ομολογιών και την παραχώρησιν του δανείου, τον τρόπον της τηρήσεως του μητρώου και της συντάξεως των εταιρικών ισολογισμών, τας επιβαλλομένας δημοσιεύσεις, τα της Κυβερνητικής εποπτείας και εν γένει πάσαν έτεραν διάταξιν σχετιζομένην προς την εξασφάλισιν των ομολογιούχων.

Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Παρισίοις τη 5 Ιουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ο επί της Εθνικής Οικονομίας Υπουργός
Κ. Σπυρίδης

Εθεωρήθη και ετέθη η μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τη 7 Ιουλίου 1920.

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός
Ι. Δ. Τσιριμώκος

(7)

Περὶ παραχωρήσεως τοῦ μεταλλείου χρυσοῦ Ἀβρὲτ-Χισσάρ.

Νόμος 2414

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὅπως ἐκδώσῃ διὰ συμβάσεως ἐπὶ 99 ἔτη εἰς τὸν Λαμπρον Καζβίνοκη τὸ ἐθνικὸν μεταλλεῖον χρυσοῦ Ἀβρὲτ Χισσὰρ ὁριζόμενον ὡς ἑξῆς:

Βορείως. Δι' εὐθείας γραμμῆς ἀγομένης ἀπὸ τοῦ χωρίου Φιντικλῆ πρὸς τὸ ἐν τῷ συνημμένῳ χάρτῃ σημειούμενον γράμμα C.

Ἀνατολικῶς. Δι' εὐθείας ἀγούσης ἀπὸ τοῦ εἰρημένου σημείου εἰς τὴν ἐκκλησίαν Ἡλανίτσης.

Νοτίως. Δι' εὐθείας ἀγούσης ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας Ἡλανίτσης εἰς τὴν ἐκκλησίαν χωρίου Μουτούλη.

Δυτικῶς. Δι' εὐθείας ἀγούσης ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας Μουτούλη εἰς τὸ Μαρασλῆ καὶ ἀπὸ τούτου δι' εὐθείας ἀγομένης εἰς τὸ ἀρχικὸν σημεῖον χωρίου Φιντικλῆ.

Ὁ ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ, ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον ἐπὶ πλέον τῶν ἐπὶ τῶν μεταλλείων φόρων καὶ τοὺς ἑξῆς:

1. Στρεμματικὸν φόρον 10 λ. κατὰ στρέμμα.

2. 5 ο/ο τοῦ παραγομένου χρυσοῦ. Πᾶσαι αἱ καταβολαὶ οἱουδήποτε φόρου θὰ γίνωνται εἰς χρυσὸν ὑπολογιζόμενον εἰς τὴν τρέχουσαν τιμήν.

3. 5 ο/ο ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου τοῦ μεταλλείου ὡς αὕτη ὑπολογίζεται διὰ τῶν ἀναλυτικῶν φόρων τῆς κατηγορίας Δ τοῦ νόμου 1640, (φορολογία κερδῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων).

Ἡ σύμβασις ἔσται ἰσχυρὰ μόνον ἐφ' ὅσον ὁ ἀνάδοχος ἤθελεν ἀποδείξῃ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τοῦ καταρτισμοῦ αὐτῆς τὴν ὕπαρξιν ἐκμεταλλευσίμου κοιτάσματος χρυσοῦ.

Μετὰ τὴν λῆξιν ἢ τὴν ὁπωσδήποτε διάλυσιν τῆς συμβάσεως πᾶσαι αἱ κινηταὶ καὶ ἀκίνητοι ἐγκαταστάσεις περιέρχονται εἰς τὸ Κράτος.

Δι' εἰδικῶν ὅρων τῆς συμβάσεως θέλουσι κανονισθῇ τὰ τοῦ τρόπου τοῦ ἐλέγχου τῆς ἐκμεταλλεύσεως ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια.

4. Τὸ δημόσιον ἐπὶ ἴσοις ὅροις προτιμᾶται εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ παραγομένου χρυσοῦ.

5. Ἡ τυχὸν συσταθησομένη διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ μεταλλείου Ἑταιρεία ὑποχρεωτικῶς θὰ εἶνε Ἑλληνικὴ.

Τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου δέον νὰ ὦσιν Ἕλληνες ὑπήκοοι. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἑταιρείας καὶ τὸ ἐργατικὸν αὐτῆς προσωπικὸν ἐξαιρέσει τῶν τεχνικῶν ἐν γένει δέον κατὰ προτίμησιν νὰ λαμβάνωνται ἐξ ἡμεδαπῶν.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Παριδίοις τῇ 5 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Κ. Σπυρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰ. Δ. Τσιριμῶκος

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(8)

Περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις πλήρους γυμνασίου θηλέων τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας Ἀθηνῶν ὡς ἰσοτίμου πρὸς τὰ δημόσια ἐν τῷ Κράτει γυμνάσια.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 12 ἐδ. 3 τῶν νόμων ΓΩΚΓ' καὶ ΓΩΚΕ', προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, λαβόντος πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ τὴν ἀπὸ 8 Ἰουνίου ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τῆς Πανεπιστημιακῆς Συγκλήτου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ὑπὸ τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας Ἀθηνῶν ἱδρυθὲν καὶ συντηρούμενον ἐν Ἀθήναις πλῆρες γυμνάσιον θηλέων ἀναγνωρίζεται ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1920 ὡς ἰσότιμον πρὸς τὰ δημόσια ἐν τῷ Κράτει γυμνάσια.

2. Πᾶσα πρὸς συντήρησιν τοῦ γυμνασίου τούτου δαπάνη βαρύνει ἐν τοῖς ἑξῆς τὴν εἰρημένην Φιλεκπαιδευτικὴν Ἑταιρείαν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τοῦ διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος ἀναγνωριζομένου γυμνασίου ἔχει τὰ αὐτὰ προσόντα, ὑποχρεώσεις καὶ δικαιώματα τὰ ὁποῖα ἔχουσι καὶ οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὰ γυμνάσια τοῦ Κράτους. Διορίζεται δὲ ἐπὶ μισθῷ ἢ ἐπὶ μισθίῳ κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις τῶν νόμων 1242 καὶ 1242α', μετὰ πρότασιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας Ἀθηνῶν καὶ τιμωρεῖται καὶ ἀπολύεται, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν αὐτῶν νόμων, μετ' ἔκθεσιν ἠτιολογημένην τοῦ εἰρημένου διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ ἁρμοδίου ἐπιθεωρητοῦ.

Ἄρθρον 3.

1. Αἱ διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν δημοσίων γυμνασίων ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ ἐγγραφῶν, ἐκπαιδευτικῶν τελῶν, προγράμματος μαθημάτων, ποινῶν, προαγωγῆς καὶ ἀπολύτεως κλπ., ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς μαθητρίας τοῦ διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος ἀναγνωριζομένου γυμνασίου. Κέκτηνται δὲ αἱ μαθήτριαι αὗται τὰ αὐτὰ προσόντα καὶ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἔχουσι καὶ αἱ φοιτῶσαι εἰς τὰ δημόσια γυμνάσια.

2. Αἱ διακρούσασαι τὰ μαθήματα τῆς Δ' τάξεως τοῦ μέχρι τοῦδε λειτουργοῦντος ἰδιωτικοῦ γυμνασίου τῆς εἰρημένης Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας, ὅπως τύχωσι γυμνασιακοῦ ἀπολυτηρίου, ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποστῶσι τὴν νενομισμένην ἀπολυτήριον ἐξέτασιν ἐν δημοσίῳ ἢ ἀνεγνωρισμένῳ γυμνασίῳ, αἱ δὲ φέρουσαι πιστοποιητικὰ ἐπιτυχίας τῶν τριῶν κατωτέρων τάξεων αὐτοῦ δύνανται νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς ἣν τάξιν τοῦ διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος ἀναγνωριζομένου γυμνασίου κριθῶσιν ἱκαναὶ μετ' εὐδόκιμον ἐν αὐτῷ κατατακτήριον ἐξέτασιν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ.
Δημ. Δίγκας

(9)

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποστολῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πρὸς τελειοτέραν ἐκπαίδευσιν ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν ΣΚΔ' νόμον τοῦ 1853 καὶ τὸν 2126 τοῦ 1920 νόμον, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Βρεττανικῆς Ἀποστολῆς ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

"Αρθρον 1.

Οἱ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀποστελλόμενοι πρὸς τελειοτέραν ἐκπαίδευσιν ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοὶ ἐκλέγονται διὰ διαγωνισμοῦ.

"Αρθρον 2.

Οἱ μέλλοντες ν' ἀποσταλῶσι πρὸς εὐρυτέραν ἐκπαίδευσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοὶ ὁρίζονται εἰς τέσσαρας· εἷς διὰ τὰ χειρουργικὰ νοσήματα, εἷς διὰ τὴν Μικροβιολογίαν καὶ παθολογικὴν ἀνατομίαν, εἷς διὰ τὴν ὀφθαλμολογίαν καὶ εἷς διὰ τὴν ὠτορινολογίαν.

"Αρθρον 3.

Οἱ ἀποσταλησόμενοι θὰ ἐκλεγῶσιν ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων κατόπιν διαγωνισμοῦ προκηρυχθησομένου ἕνα τοὐλάχιστον μῆνα πρότερον δι' ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, κοινοποιουμένης πρὸς ἁπάσας τὰς Ναυτικὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους, εἰς ἃς ὑπηρετοῦσιν ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοί, ἐνεργουμένου δὲ δημοσίᾳ ἐνώπιον τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ὑπὸ ἑνὸς Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου εἰδικοῦ καὶ δύο ἀνωτέρων ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ. Τὰ δύο τελευταῖα μέλη εἶσι τὰ αὐτὰ δι' ἅπαντας τοὺς ἐξεταζομένους ὅλων τῶν εἰδικοτήτων, ὁ δὲ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου θὰ ἀλλάσσῃ προσλαμβανομένου τοῦ εἰδικοῦ δι' ἑκάστην εἰδικότητα.

Κωλυομένου τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου διορίζεται εἷς ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ Π. Ναυτικοῦ, ὡς τρίτον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς.

"Αρθρον 4.

Γίνονται δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐπίατροι, ἰατροὶ καὶ ὑπίατροι τοῦ Πολ. Ναυτικοῦ κατόπιν αἰτήσεώς των ὑποβαλλομένης ἱεραρχικῶς δέκα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ διαγωνισμοῦ, ὁρίζοντες τὴν εἰδικότητα δι' ἣν θέλουσι νὰ διαγωνισθῶσιν. Ἀπαγορεύεται ἡ ὑποβολὴ αἰτήσεως πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν διὰ πλείονας τῆς μιᾶς εἰδικότητος.

"Αρθρον 5.

Οἱ ὑποψήφιοι θέλουσιν ἐξετασθῇ κατὰ εἰδικότητα εἰς τὰ κάτωθι θέματα.

1. Διὰ τὰ χειρουργικὰ νοσήματα.
α) Εἰς τὴν ἐγχειρητικὴν γραπτῶς καὶ προφορικῶς.
β) Εἰς τὴν χειρουργικὴν κλινικῆς.
γ) Εἰς τὴν Γαλλικὴν προφορικῶς.
2. Διὰ τὴν Μικροβιολογίαν καὶ παθολογικὴν ἀνατομίαν.
α) Εἰς τὴν Μικροβιολογίαν γραπτῶς καὶ προφορικῶς.
β) Εἰς τὴν Παθολογικὴν ἀνατομίαν προφορικῶς.
γ) Εἰς τὴν Γαλλικὴν προφορικῶς.
3. Διὰ τὴν ὀφθαλμολογίαν.
α) Εἰς τὰς νόσους τῶν ὀφθαλμῶν γραπτῶς καὶ προφορικῶς καὶ κλινικῶς.
β) Εἰς τὴν Γαλλικὴν προφορικῶς.
4. Διὰ τὴν ὠτορινολαρυγγολογίαν.
α) Εἰς τὰ νοσήματα ρινὸς, ὤτων καὶ λάρυγγος γραπτῶς καὶ κλινικῶς.
β) Εἰς τὴν Γαλλικὴν προφορικῶς.

Ἡ βαθμολογία γίνεται ὡς ἑξῆς·

Α'.

1) ἐγχειρητικὴ γραπτῶς	400
» προφορικῶς	400
2) χειρουργικὴ κλινικὴ	400
3) Γαλλικὰ προφορικῶς	300

Β'.

1) Μικροβιολογία γραπτῶς	400
» προφορικῶς	400
2) Παθολογικὴ ἀνατομία	400
3) Γαλλικὰ	300

Γ'.

1) Νόσοι τῶν ὀφθαλμῶν γραπτῶς	400
» » » προφορικῶς	400
» » » κλινικῶς	400
2) Γαλλικὰ προφορικῶς	300

Τελικῶς ἐπιτυχόντες λογίζονται οἱ ἐν τῷ συνόλῳ λαβόντες τὰ 7)10. Ἐκ τούτων ἀποστέλλεται εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ὁ λαβὼν τὰς περισσοτέρας μονάδας εἰς ἑκάστην εἰδικότητα.

Αἱ γραπταὶ καὶ προφορικαὶ ἐξετάσεις διεξάγονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, αἱ δὲ κλινικαὶ ἐξετάσεις εἰς τὰς πανεπιστημιακὰς κλινικάς.

Δ'.

1) Νοσήματα ρινὸς, ὤτων καὶ λάρυγγος γραπτῶς	400
» » » » » προφορικῶς	400
» » » » » κλινικῶς	400
2) Γαλλικὰ προφορικῶς	300

"Αρθρον 6.

Κατὰ τὰς γραπτὰς καὶ προφορικὰς ἐξετάσεις τὸ ἐξεταστέον ζήτημα εἶνε κοινὸν διὰ πάντας τοὺς διαγωνιζομένους, ἐξάγεται δὲ διὰ τῆς χειρὸς ἑνὸς ἐξ αὐτῶν καλουμένου ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς διὰ λαχνοῦ ἀπὸ κληρωτίδος ἐν ᾗ τίθενται ἐξ τοὐλάχιστον κλῆροι περιέχοντες ζητήματα ὧν δύο προτείνει ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ κλινικὴ ἐξέτασις ἐνεργεῖται ἐπὶ ἑνὸς ἢ πλειόνων ἀρρώστων κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

"Αρθρον 7.

Τὰ ἐξεταστέα γραπτῶς ζητήματα καταρτίζονται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τὴν αὐτὴν τῆς ἐξετάσεως ἡμέραν, ἡ δὲ λύσις γίνεται ἐπὶ χάρτου φέροντος ἐν τῇ ἄνω γωνίᾳ ἀριστερόθεν τὴν σφραγῖδα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν καὶ τὰς μονογραφίας τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐν ἐπικεφαλίδι δὲ τὸ προταθὲν ζήτημα, ἐν τέλει τὴν ἡμερομηνίαν καὶ μετὰ ταύτην δεξιόθεν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ γράφοντος ἐπικεκαλυμμένην διὰ τεμαχίου χάρτου ἀδιαφανοῦς κεκολλημένου ἐκ τῶν πλευρῶν ἐπ' αὐτῆς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ τὴν καθιστᾷ ἐντελῶς ἀφανῆ.

Τὴν αὐτὴν τῆς ἐξετάσεως ἡμέραν καταρτίζονται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τὰ προφορικῶς ἐξεταστέα μαθήματα.

"Αρθρον 8.

Ἀποκλείονται τοῦ διαγωνισμοῦ οἱ μὴ προσελθόντες μέχρι τοῦ προσδιορισμοῦ ὑπὸ τῆς ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ζητήματος οἱουδήποτε μαθήματος.

"Αρθρον 9.

Ἕκαστον μέλος τῆς ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς ἅμα τῷ πέρατι τῆς ἐξετάσεως ἑκάστου, βαθμολογεῖ αὐτὸν ἐν ἰδιαιτέρῳ σημειώσει.

Μετὰ δὲ τὸ πέρας ἑκάστης συνεδρίας ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαγγέλλει μεγαλοφώνως τὸ ὄνομα ἑκάστου ὑποψηφίου καὶ ἕκαστον μέλος αὐτῆς, ἀρχῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ κατωτέρου τὸν βαθμὸν, βαθμολογεῖ ἕκαστον ἐξετασθέντα. Ὡς τελικὴ βαθμολογία ἑκάστου ὑποψηφίου ἐπὶ ἑκάστου μαθήματος εἴτε πρακτικῶς, εἴτε προφορικῶς, εἴτε γραπτῶς ἐξετασθέντος, ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ μέσου ὅρου τῶν δοθέντων παρ' ἑκάστου μέλους τῆς ἐπιτροπῆς ἀριθμῶν, ὁ ἀριθμὸς δὲ οὗτος ἐγγράφεται ἐν πρωτοκόλλῳ ὑπογραφομένῳ παρὰ πάντων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

"Αρθρον 10.

Ἅπαντες οἱ ἐξετασθέντες ἐγγράφονται κατὰ σειρὰν ἱκανότητος εἰς πίνακα ἐμφαίνοντα τοὺς βαθμοὺς ἑκάστου ὑποψηφίου εἰς ἕκαστον μάθημα, ὅστις ὑπογραφόμενος ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον δι' ἐκθέσεως τοῦ προέδρου μετὰ τῶν χειρογράφων τῶν ὑποψηφίων.

"Αρθρον 11.

Οἱ οὕτως ἀποσταλησόμενοι πρὸς ἐκπαίδευσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοὶ ἀναλομβάνουσιν ὀκταετῆ ὑπογρέωσιν ὑπηρεσίας εἰς τὸ Πολ. Ναυτικὸν μετὰ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπάνοδον συμφώνως τῷ ΣΚΔ' νόμῳ τοῦ 1853. Πρὸ δὲ τῆς ἀναγωρήσεώς των ὀφείλουν νὰ δώσωσι τὸν περὶ ἐκπληρώσεως τῆς νέας ταύτης ὑποχρεώσεως ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ὑπανόμενοι εἰς τοὺς ναυτικοὺς κανονισμούς.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ τοῦ παρόντος διατάγματος δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς
Α. Μιαούλης

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου, ὁδὸς Καποδιστρίου 32.